
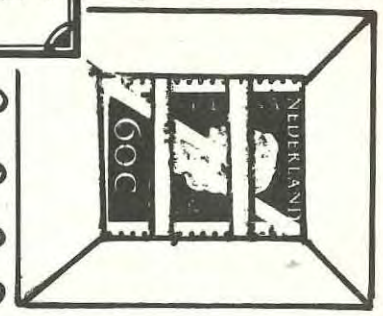

**hulpverlening
WIE HELPT WIE?
afl. 5 - zelfhulp**

Ik vond postzegels inplakken
veel leuker dan mensen beleren.
Zo keurig netjes in rijtjes!
Maar ik werd depressief -
begon de spoorbielzen te tellen
tussen Meppel en Zwolle...

De Therapeuten vonden me
Contactgestoord en Suicidaal.
Ze gaven me Triptizol
en stopten me in de Isoleer.
Het Ziekenfonds betaalde
hen.

Ik vond versieren
veel leuker dan huishoudelijk
werk.
Al die trotse prinsen!
Maar ik kon niet meer kiezen -
verscheurde al m'n kleren om ze
"allemaal tevreden te stellen...

De Therapeuten vonden me
Nymfomaan en Hysterics.
Ze gaven me Largactyl
en stopten me in de Isoleer.
Het Ziekenfonds betaalde
hen.

In een zelfhulpgroep
leerden we elkaar kennen.
Die klootzak wilde alsmaar
mijn tong vastgrijpen.
Die trut wilde alsmaar
mijn lijf aflikken.

Ik zal d'r
leren!

Ik zal hem
leren!

Nu zijn we d'r achter:
zelfhulp met een andere gek -
dat is pas lekker!
Laat het je niet afpakken
door zo'n Normale Therapeut!

-- andere naam voor de GEKKENKRANT?
-- opnieuw actie tegen biopsychiatrie
-- gek zijn in Portugal
-- de NASA weer in actie!

uitgave stichting
de 'GEKKEN' KRANT.
postbus 3286 Amsterdam.

postgiro 3058.334
gemeentegiro r11.111

telefoon, maandag avond:

020 -- 792620

losse nummers: f 3,25

abonnement f 19,- (of meer)

redactie

Loes van de Bedem
Franca Berkvens
Ton Hendrix
Willem Maarschalkerweerd
Anja Nieuwkoop
Mieke Rotmensen
Frits van Rijckevorsel
Liesbeth Crefeld.

met bijdragen van

A. Rutgers
E. Coppens
Frits Diepeveen
Calimero
Christa Sontrop
Dick G.
Richard v.d. Molen
José Kappel
Jacques Cuyper s
HR. Plugge
Hendrik Klaassens
WP van Drunen

Zoals U misschien al was opgevallen is de redactie wat uitgedund. Kid deed al een tijdje niet meer mee, omdat zij na lang zoeken een baan had gevonden, en Ada heeft nu ook besloten, om ermee te stoppen, omdat zij het erg druk heeft. Ilco was al eerder vertrokken naar het IKP (informatie bureau/klachtenbureau Psychiatrie)
Van de administratie is Peter vertrokken, van wiens werk U de laatste vruchten aantreft in deze krant, in de vorm van een financieel jaarverslag. Zijn opvolger Kees is al weer hard aan de slag.
Alle 4 bedankt voor het werk, dat jullie voor de krant gedaan hebben.

Deze krant heet "Gekken"krant omdat hij is voor mensen die gek genoemd worden. Wij zijn dus gek en komen er rond voor uit. We kunnen elkaar alleen helpen als we inzien dat we allemaal op dezelfde manier worden uitgescholden en gediscrimineerd. Dat is juist onze kracht. Samen gediscrimineerd, dus samen er wat aan doen; dat lijkt ons voorlopig de beste manier.

foto's

Jacques Cuypers.
Hans v.d. Wilk
Franca Berkvens.

tekeningen

Adje Petatje
Berend-Jan Vonk.
Artur Yzerdraat

inhoud

REDAKTIONEEEL, waarom de naam van deze krant niet helemaal te lezen is.
REAKTIES VAN LEZERS, 2 bladzijden vol positieve en negatieve geluiden van het lezersfront.
DE NASA IN AKTIE, het is weer hard nodig BIO-PSYCHIATRIE, Den Haag, Bloemendaal 1980- Aktie jaar?
PORTUGAL in het ZONNETJE.
VROUWENPAGINA'S, OVER EEN BOEK BREINGEINDAG, Hoe of het was.
Iets over het KONGRES WEGLOOPHUIS.
OVER DE CENTEN, financieel jaar verslag
HET NIEUWE NUMMER, OVER... GODSDIENST
..... EN NATUURLIJK (EN GELUKKIG)
WEER VEEL BRIEVEN=TIPS=BERICHTEN
STRIPS EN TEKENINGEN

*mijn droom is de wereld te verven
met de kleuren van de regenboog,
altijd zon en altijd regen,
dan valt het ook niet tegen.*

REDAKTIONEEEL

Zoals jullie zien: de naam van de krant is niet meer te lezen; ze is verscholen achter de witte balk.

Dat betekent, dat wij aan het nadenken zijn, over het al dan niet handhaven ervan. Om te beginnen: zijn wij in principe bereid de naam eventueel te veranderen? We komen er nog niet uit, namelijk:

Stel, dat we de naam veranderen, hoe zouden we de krant dan moeten noemen?

-Het gaat me wel aan het hart, niet langer de "gekken"krant. Verschrikkelijk. Welke naam heeft evenveel power als de huidige? En dan de konsekwentie dat, als de naam eenmaal veranderd is, de discussie over 'gek' zijn stopt.

Maar ook leven er nogal wat vermoedens.

-Wie weet zeggen veel abonnees op, als de naam veranderd is. Zij, die deze prima vonden. Dat is niet verantwoord. Bovendien zijn het belangrijke medestanders.

Soms krijgen we te horen dat mensen de krant niet lezen, omdat de naam ze tegenstaat.

- Moeten wij daar rekening mee houden, daaraan toegeven, of richten we ons op diegenen die net zo (strijdbaar)denken als wij?

Wacht eens even: in feite is de krant voor en door bewoners van inrichtingen: met welk recht kunnen wij hen dan een naam opleggen. Voor welke doelgroep kiezen wij dan. Ook al kies je voor alle patiënten, dan moet je je inhoudelijk nog niet aan te passen aan de meerderheid.

We kunnen ons op iedereen richten, en toch onze eigen mening houden.

Het gaat erom, hoe je deze verwoordt. Zo mogelijk op een manier, die voor iedereen toegankelijk is. De meesten van ons voelen voor alle patiënten als doelgroep.

-Uitkomen voor je gek zijn, niet aangepast zijn, is een politieke stellingname.

dat is makkelijk zo'n stellingname, als je niet in de inrichting zit. Dat is de mening van een sub-kultuur.

-Voor de mensen, die opgenomen zijn betekent gek zijn: Kapot zijn, er niet meer tegenop kunnen, gek zijn van eenzaamheid. Uitgestoten zijn door de omgeving. Gevaarlijk genoemd worden

-Ja, want het is de omgeving die hem of haar 'gek' noemt, die lijdt of niet aangepast is.

Om deze dan vervolgens te laten opnemen.

-Het zijn meestal de meest kwetsbare mensen, die moeten boeten. Gek =kwetsbaar.

De omgeving is vaak net zo gek, ze is alleen sterker.

Binnen de hiërarchische structuur van de inrichting is gek-zijn: Onderaan de ladder staan.

Eenmaal opgenomen ben je dus ook bang voor de gekte van de anderen. Je zet je af: zij zijn gek, ik niet, ik zit hier per ongeluk... Gek genoemd worden betekent een stigma. Ook na je ontslag heb je daar last van... zolang je je daar althans niet sterk tegenover stelt en zegt: ja, ik ben gek, goed gek, maar wat ben jij nou eigenlijk?

- Waarom lezen veel mensen de krant niet? Is dat alleen om de naam, of ook vanwege de inhoud? Afgezien van de manier waarop de krant verspreid wordt, binnen de inrichting.

Aarzelen de mensen, om ook nog de trieste verhalen van anderen te lezen? Zou de krant meer worden als we de verhalen variëren?, terwijl de naam hetzelfde blijft?

-Misschien zouden we naast de negatieve, kritische berichten, ook alternatieven moeten aandragen. En hier en daar wat moppen.

Wat deze vermoedens betreft kunnen we- tot nu toe- alleen afgaan op toevallige reacties, die zowel positief als negatief waren (zie de hiernavolgende bladzijden)

We geloven, dat de naam vooral in de beginjaren goed gewerkt heeft. Juist omdat deze uitdagend en provocerend is, is de krant bekend geworden. Maar daar wel vervolgens in teleurgesteld... Goed, maar er is een tegenbeweging op gang gekomen, de gekkenbeweging.

Wat ons betreft, de naam is voor ons geen heilige koe, maar we kunnen er niet omheen, dat we eraan verknocht zijn.

We vinden haar sterk, en er moeten heel wat argumenten komen willen wij ons laten overhalen de naam te veranderen.

REAKTIES VAN LEZERS OP

Geachte redactie,

Ondergetekende protesteert hierbij tegen de naam Gekkenkrant vind omwege o.a.

- de naam kwetsend en beledigend, verne-derend bovendien uit de tijd is, even-als de krankzinnigenwet uit 1884
 - de (ex) psychiatrische patiënt niet als gek te bestempelen hetzij door woord of andere daarvoor bestemde middelen.
 - een andere en betere naam te vinden en te willen vermelden in ons blad. Hij/zij die vindt dat de naam van de Gekkenkrant veranderd moet worden kan zijn reacties richten aan onderstaand adres onder vermelding van "Protest naam Gekkenkrant"
- W.P. van Drinen
Wilhelminaplein 3
6671 AR Zetten

De wereld is een spiegel die ieder mens zijn eigen gezicht toont. (uitspraak William Thachery)

beste mensen

graag zou ik de naam van de Gekkenkrant willen veranderen in de Clientenkrant. Omdat de Gekkenkrant een discriminerende naam is voor patienten en de clienten-krant is voor patienten die als clienten behandeld moeten worden.

Mijne Heren,

Regelmatig ontvangen wij Uw blad "De Gekkenkrant". De inhoud van dit blad is prima, er staan veel interessante onderwerpen van verschillend niveau in.

Echter de naam "De Gekkenkrant" vinden wij minder gelukkig gekozen!

"Gek" associeert men nog steeds met "idiot". Niet alleen voor ons patiënten is dit frustrerend, maar ook voor ons bezoek, dat hiervoor gevoelig kan zijn.

Wij spreken hier over de "De Gekkenkrant" als "De Snipperkrant" of "De Lolbaak" als grap. Deze titels plakken wij dan over de naam van het blad heen. Andere titels zijn natuurlijk ook mogelijk; wij denken b.v. aan "Patiëntenkrant".

Wij hopen, dat U zich wilt herbezinnen op de naamgeving van dit blad. Voor een discussie hierover staan wij altijd open.

Hoogachtend,

namens enkele patiënten van
Ziekenhuis "Hoog-Laren"

In een woord vreeslijk. Ik bekeek hem alleen al niet doordat die naam zo'n weerstand bij mij oproept. Een keer heb ik een stukje gelezen en dat was wel goed. Die naam weerhoudt mij werkelijk het blad in te kijken. Er bestaan geen gekken. Wel mensen die ziek zijn in hun hoofd. Gek doe je op een feestje als je teveel op hebt. Ik hoop dan ook dat de naam veranderd. De Spugyatri word al genoeg gediscrimineerd daar hoeft je nog niet meer aan mee te werken.

Ik hoop dat de naam nooit veranderd wordt ondanks aandringen van diverse zijden. Schamen die zich soms voor hun gek zijn? Ik niet.

Vanaf het begin is het de "Gekkenkrant" en zo moet het blijven. Niemand is normaal. Dus de Gekkenkrant is normaal!

Een prima naam!

ik snap niet dat iedereen erover valt.

Ten eerste: what's in a name?

Ten tweede: je kunt dat woord "gek" ook in een ander kader plaatsen.

Voor mij is het een stap in de goede richting dat ik mezelf gek durf te noemen. Tenslotte is het een naam die door de buitenwereld aan ons gegeven wordt en naar mijn smaak is het een teken van schrik of angst om om dat woord heen te draaien.

Laat je niet kisten!!!!

wie heeft vandaag zijn liefje gekust?
iedereen - zie je wel dat liefde
alles is, en de rest niets?

DENAAM "GEKKEN" KRANT

De benaming "Gekken"krant drukt een bepaalde houding uit t.a.v. wat "gek" is en "normaal". Deze redenering komt er in het kort op neer, dat "gekken" vanuit een superieure stellingname weigeren zich aan te passen aan de burgermansnormen van de "normalen". Ze worden uitgeroepen tot een nieuw soort martelaren van de pres-tatie- en consumptiemaatschappij.

Gaat deze redenering van de samenstellers van de "Gekken"krant wel op? Zijn er inderdaad mensen, die er doelbewust voor kiezen om "gek" te zijn, omdat ze tot de conclusie zijn gekomen, dat dat de beste manier is om de burgermansmaatschappij tegenspel te bieden? Nee! Iemand wordt "gek" als hij de ondraaglijke omstandigheden waaronder hij of zij leeft niet langer aan kan en daardoor gedrag gaat vertonen, dat door zijn omgeving niet meer wordt begrepen. Bovendien heeft hij er zelf nog het meest van te lijden. Het is daarom ook geen kwestie van een eigen keuze, er is geen vrije wil die iemand doet besluiten te kiezen voor "gekte" of "normaliteit". Als dat wel het geval was, zou er sprake zijn van een politieke stellingname en een standpuntbepaling t.o.v. de hele samenleving. Deze afwijzing van de traditionele normen en waarden zou dan tot gevolg hebben, dat zo iemand wordt gestigmatiseerd en buitengesloten. Vanuit het gezichtspunt van zo'n outcast is "normaal" een scheldwoord en "gek" een ere naam. Zijn afwijzing van het hele maatschappelijke systeem wordt nog eens extra bekrachtigd door de afwijzing en afkeuring die hij van zijn medemensen ondervindt, doordat ze hem als een "gek" beschouwen.

Ik vraag mij in alle ernst af, of het zin heeft een dergelijke opstelling uit te drukken in de benaming "Gekken"krant. Doen wij, als we deze gedragslijn volgen, niet precies hetzelfde als de mensen, die ons minachten en discrimineren, omdat we een psychiatrische behandeling hebben gehad? We moeten ervoor oppassen, dat we niet dezelfde fouten gaan maken door op onze beurt anderen te verketteren omdat ze "normaal" zijn. Heeft het werkelijk zin de hele samenleving op te

splitsen in een "wij" en een "zij", in mensen die "goed" zijn of "fout" d.w.z. "gek" of "normaal"?

Dat werkt alleen maar een polarisatie in de hand en leidt tot een verharding van de standpunten die "gekken" en "normalen" innemen t.o.v. elkaar. Daarom doe ik hier enkele suggesties voor een andere benaming van de "Gekken"krant, die hopelijk wat minder negatieve reacties oproepen. Wat zou u denken van "Baliun", "Injector" en "Brainwave"?

Alle reacties zijn welkom.

Prima! Gek is gek
er hoeven geen doekjes om.

echt helemaal té gek!

De naam is raak!

De naam van de Gekkenkrant vind ik prima. Voor mij bestaan er wel gekken, en ik hoop dat bepaalde mensen mij ook gek vinden. Gek zijn betekent voor mij zoets als anders zijn als al die anderen, en dat is iets wat ik ook wil. Ik wil mijn eigen keuzes maken, dingen doen die ik fijn vind, en me niet aan allerlei regeltjes hoeven te houden. En als mensen dingen die ik doe gek vinden nou prima hoor, ben ik tenminste niet zo normaal als hun! Verder vind ik jullie blad prima, en ik hoop dat jullie nog lang zo door gaan, alleen mis ik de opagina. Hoopjes groetjes.

P.S. jullie laatste stukje in Gekkenkrant vond ik dus prima!!!!

wie heeft vandaag tegen de bomen gesproken?
niemand, en toch hebben de bomen geluisterd,
en geantwoord, onhoorbaar.

wie heeft het geheim van de lente gezien?
niemand, en toch is het te zien,
maar niet te verklaren.

misstanden bulletin

N.a.v. de discussie over de naam van Uw krant het volgende:
De inzenders van beide desbetreffende ingezonden stukken in het nr. december 1979 hebben gelijk. De naam "Gekkenkrant" vinden veel mensen zo bezwaarlijk, dat ze het blad thuis niet willen ontvangen, omdat ze bevreesd zijn, dat hun omgeving hun bij de "gekken" zal indelen, indien gemerkt wordt dat zij lezers van Uw blad zijn.
Het aantal abonnementen zal dientengevolge veel minder zijn, dan wanneer die naam zal worden veranderd, zoals bij de-zen wordt voorgesteld. Behalve opheffing van die afstotende werking zal op die wijze nog een ander belangrijk voordeel worden verkregen.
In de strijd tegen misstanden in de psychiatrie worden klachten en artikelen vermeld in de "Gekkenkrant" lang niet door iedereen als serieus beschouwd, omdat op grond van laatstgenoemde naam wordt aangenomen, dat de klachten afkomstig zijn van en de artikelen zijn geschreven door geestelijk gestoorde.
De naam "Gekkenkrant" heeft ongewild een diskwalificerend effect t.a.v. de in die krant vermelde klachten en artikelen.
Verander daarom die naam m.i.v. 1980 kort en krachtig in:

Psychiatrische Misstanden Bulletin

denkrimpelgedachte

Pietje Smeerpoets de Eerste had van Sinterklaas denkrimpeltjes gekregen.
Na het douchen begonnen de denkrimpeltjes leuk op te plooiën.
Bij het gebruik van de juiste shampoo verdwenen alle denkrimpeltjes.
Pietje moest wachten tot Sinterklaas haar nieuwe denkrimpeltjes gaf.

geen gentleman

Ik heb in een drugvrij programma gezeten,
Ben er bijna aan bezweken,
Keek het er vijf maanden aan,
Maar ben toen hals over kop weggegaan.

Ik ben geen special gentleman,
Zit hier toch op de afdeling voor heren,
Gewoon een jonge man,
Die zo niet verder kan.

Soms krijg ik op mijn kop,
Van de zuster van de afdeling,
Daar kijk je van op?
Ik ben in het ziekenhuis niet meer dan een vreemdeling!

Je kunt moeilijk in één keer je leven veranderen,
Wel proberen andere paden te bewandelen,
Mensen hebben mij uit het moeras gehaald,
Zo uit mijn eigen fantasie vertaald.

de calvinist

Hij geeft je wat mee
(May?)
schreef Jaap eens op papier
en daarom hier
dan als ik kan
een heel klein stukje Jaap
voor wie ik nog al bang was
ben geweest)
ben

ja, het kèn
natuurlijk zijn dat hij een stukje zelf is
mis of raak dat is om 't even
zijn laarzen zijn me wel gebleven
want steeds weer als ik Nix zie
zie ik die laarzen, ze zijn wat paars,
en hij zegt: die kreeg ik van Jaap.
Ook die shawl is van die jongen.
Ja die jongen heeft zoveel verdrongen
in dat Calvinistische milieu,
'un peu tragique'
want Jaap werd ziek
en mocht op Hebron wat bekomen
van de schrik een nicht te zijn
Fijn?

'Gay is beautiful' zegt het C.O.C.
maar ik zeg niets

Ik zwijg in alle talen
want ook mij kwamen ze halen.
Gewoon te laat voor de Leidsestraat! +

+Lange L.d.w. straat voormalig pand C.O.C.
Cultuur en ontspanningscentrum (Ned.Ver.
tot Integratie van homosexualiteit)

nasa nasa nasa nasa nasa

Door alarmerende berichten is de NASA uit haar sluimerend bestaan opgeschrikt.
ER WORDT NOG GESHOCKT IN NEDERLAND.
Dus de NASA komt weer in actie.
ELEKTROSHOCKERS, PAS OP .
Er is een start gemaakt met de ZWARTE LIJST, no 2.
In korte tijd ontving de NASA al meerdere meldingen van shockbehandelingen
Dit betreft de hiernavolgende inrichtingen en algemene ziekenhuizen:

WAAR:	DOOR WIE:	WANNEER:
Hilversum	Dr. H.J. van Elsdingen	1978
Amersfoort, Larixhof	Dr. Snijders.	1979/1980
Arnhem, PAAZafdeling	Dr. Kraft	1979
R.P.I. Eindhoven	Dr. Spruyt	1978

Hier volgt een ingezonden brief:

Aan NASA.

Hierbij stel ik u ervan op de hoogte dat mij gebleken is, door het aanhoren van een aantal kolleges van de heer van Helsdingen, dat hij nog steeds een voorstander is van electro-shock en dit ook nog steeds toepast. In de tweede plaats gebruikt de heer van Helsdingen bij zijn le-

zingen bandopnamen van patienten, zonder dat de privacy van de betrokkenen gewaarborgd is. Het leek mij goed u deze informatie door te geven, om de indertijd uitgebrachte zwarte lijst van de NASA-actie up to date te houden. (ook daarop kwam de hr. van Helsdingen voor).

Ongetwijfeld is dit nog niet de hele lijst.
Daarom willen we IEDEREEN oproepen om de NASA te bellen (maandagavond 020-792620) of te schrijven (p/a postbus 3286)

WEET U WAAR EN DOOR WIE IN DE AFGELOPEN DRIE JAAR NOG ELEKTROSHOCK IS TOEGEPAST/?
Meldt dit bij de NASA.

kijk, ze hebben de hele hemel blauw geschilderd!

Oud spreekwoord:

een zucht
geeft lucht
aan een hart
vol smart

zinsontleding:
geeft lucht = gezegde
een zucht = onderwerp
een hart vol smart = ? (wil de redactie dit s.v.p. invullen want ik weet niet of dit meewerkend voorwerp of lijdend voorwerp is.

Nieuw spreekwoord:

een traan
geeft baan
aan een hart
vol waan

zinsontleding
geeft baan = gezegde
een traan is onderwerp
misschien een hart - meewerkend voorwerp
waan lijdend voorwerp?

isoleren 1

Ik heb er even over na moeten denken, hoé ik mijn brief op zou stellen en mijn persoonlijke ervaringen het beste kan vertellen.

Ik ben al weer bijna 3 maanden expatiënte van de R.P.I. hier in Eindhoven. Ik heb er 5 en een halve maand doorgebracht. Afgelopen maandag 11 februari was er op de televisie een uitzending, met als onderwerp minderjarige jongens en meisjes in tehuisen. In die tehuisen waren isoleercellen, en daar ging het nu juist om. De mensen zelf, patiënten dus, kwamen ook aan de beurt, om hun ervaring en mening te vertellen. Zo werd er bijvoorbeeld gezegd, dat ze zomaar zonder meer in de isoleercel gestopt werden, als ze maar een beetje een grote mond hadden, of met stoelen gooiden. En daarbij kwam nog dat ze volgestopt werden met medicijnen of een spuit in hun lichaam gespoten kregen. Ze verzetten zich daar wel tegen maar het hielp allemaal niets. Ze werden hoe langer hoe angstiger als ze maar voelden, dat ze in de isoleercel moesten.

Ik heb zo iets dergelijks meegemaakt ruim 10 jaar geleden. Ik was toen zelf opgenomen op afdeling 24 van het St. Jozefziekenhuis, hier in Eindhoven. Ik werd daar ook volgestopt met medicijnen om de verpleging niet tot last te zijn.

Ik werd er voor 5 weken opgenomen. Daartussendoor kreeg ik 1 week een zogenaamde slaapkuur: afzondering van zaal naar een isoleercel (of kamer).

Mij werd niets van te voren uitgelegd. Ik werd bang toen ik besepte, dat ik helemaal alleen op een klein kamertje kwam. Want er stond alleen 'n bed en verder was er nog 'n fonteintje waar ik me kon wassen én 'n toilet. Maar verder kon ik geen kanten meer uit. Toen ik 't zag waar ik terecht kwam verzette ik me omdat ik niet afgezonderd wilde worden. Maar 't hielp niets, want ik kreeg 'n klein beukertje met 'n hoop troep aan medicijnen, die ik in moest nemen. En dan was ik naar hún oordeel toch buitenwesten en waren ze voorlopig van mij af. Er zat ook géén klink aan de binnenkant van de deur. Dus ik kon er niet uit. 't Enige wat ik deed was, huilen roepen kloppen. Maar geen mens die kwam. Dat heb ik volgehouden, tot ik zo'n slaap kreeg van die medicijnen. Ze kwamen me alleen wakker maken om te eten, en daarna wéér 'n hoop troep aan medicijnen. Bezoek kreeg ik niet, want dat mocht niet van Dr. Holtzer. Als ik éven helder van geest was, en met iemand wilde praten dan klopte en riep ik nèt

zo lang tot er eindelijk 'n verpleegster kwam vragen wat er was. Dat is zo de verdere week doorgegaan, tot ik weer naar zaal terug mocht, want er was inmiddels weer 'n andere patiënt die daar op kwam te liggen. Zodoende mocht ik weer naar de zaal. 't Heeft alles bij elkaar niets geholpen die 5 weken. 't Enige wát ze bereikt hadden was, dat ik nóg angstiger was geworden dan toen ik er kwam. Daar heb ik héél wat jaren voor nodig gehad, om dáár over heen te komen, nāzorg kreeg ik nog niet eens, want dat moest (zo zei Dr. Holtzer tenminste) vanzelf weer herstellen. Dús kreeg ik medicijnen mee naar huis die dat herstel moesten bevorderen. Nou vergeet 't maar. 't Bevorderde niks ik werd alleen maar suffer. Ik kwam op 't laatst nergens meer. Ik kon nergens meer tegen. Ik durfde niet meer op straat of in winkels te komen want dat was lawaaiërig en daar kon ik niet meer tegen. Dat kwam dóór die medicijnen. Nou dat heeft alles bij elkaar de totale behandeling mét opname meegerekend 'n dikke 10 jaar geduurd, dat ik onder behandeling van Dr. Holtzer heb gestaan. Ik kan gerust zeggen dat ik die 10 jaar eigenlijk er niets aan gehad heb. Ik ben eigenlijk meer als 'n nummer dan als méns behandeld geweest.

Tijd had Dr. Holtzer nooit voor mij. Als ik op z'n spreekuur kwam in 't St. Jozefziekenhuis dan begon hij al 'n recept uit te schrijven maar aandachtig met me praten was er nóóit bij!

Dát is mijn ervaring van 10 jaar psychiatrie met Dr. Holtzer. 't Is gewoon 'n lapzwans van 'n dokter.

Maar begrijp je nú dat toen ik dat hoorde van die meisjes en jongens hoe hún behandeld werden, ik meteen aan m'n eigen behandeling terug moest denken? Daarom ben ik vóór afschaffing van de isoleercellen. Maar staatssecretaris Haars van Justitie is vóór handhaving ervan. Nou toen ik dát hoorde wérd ik toch kwaad, dat ik dacht van: "Misselijk mens ze moesten jóú minstens 1 jaar in de isoleercel stoppen."! Zo dacht ik verder van: "Je weet niet eens wat 't eigenlijk betekent in de "isoleercel" te moeten zitten, anders reageerde je wél anders! Nou zodoende was ik daarom besloten mijn ervaring van tóen dié tijd te vertellen, dan ben ik 't kwijt. Mijn persoonlijke idee of voorstel is: We moesten 'n landelijke handtekeningenactie op touw zetten, van wie er allemaal vóór afschaffing van isoleercellen zijn. Die handtekeningen dan aanbieden áán Haars v. Justitie (en Vedersmit van Volksgezondheid, redactie) met de vraag of ze alsnog haar besluit wil herzien!!!

IMPRESSIES

VAN EEN SIMPELE ZIEL

Poëzie op d'Altaartreden
van de Mozes- en Aäronkerk
't Vrome volk is hier 't verleden-
'n Open kerk voor "Gekken"werk

Waar ik vroeger als vrouw nooit mocht komen
mag ik nu solidariteit betuigen.
Zulks overtreft je stoutste dromen
Nu hier geen hoofd en knie meer buigen.

Geen mis, geen lof, geen liturgie
maar een groot volk, trekkend door de
woestijn
en de Rode Zee der psychiatrie.
Zo'n eredienst móét vruchtbaar zijn!

Laat je niet "afschepen"
voor je aan het eind van je reis bent!

BAVOGEDACHTE

Er circuleren hier berichten over het verschil tussen het opruimen van 100 man personeel of het opruimen van 100 patiënten.

V3

In Utrecht is een werkgroep opgericht ter verbetering van de situatie in verpleeghuizen. In verpleeghuizen verblijven voornamelijk oude mensen, mensen die herstellen van een ziekte of ongeluk. De werkgroep bestaat uit mensen die ervaring hebben in of met verpleeghuizen. Net als in de psychiatrische inrichtingen gebeuren er in verpleeghuizen dingen die niet door de beugel kunnen. Door de

Gekkenkrant zijn veel wantoestanden aan het licht gekomen.

De wantoestanden in verpleeghuizen zijn echter nog lang niet zo bekend. Wij als werkgroep willen de situatie bekend maken door o.a. regelmatig een krantje uit te geven.

Het blijkt dat de verpleeghuispatiënten vaak geen 'zin' meer in hun leven hebben. In het tehuis verliezen ze hun vrijheid. Ze worden geheel verzorgd, terwijl ze vaak zelf nog veel kunnen. Ze mogen niets zelf beslissen. De mensen worden ormondig gehouden en passief gemaakt. Er is geen plaats voor eigen verlangens of een eigen stukje ruimte waar je jezelf mag zijn.

De verzorging is vaak onattent en routinematig. Er spreekt weinig belangstelling uit voor de patiënt.

De patiënt is een nummer!

Ook de familie van de bewoner heeft geen enkele invloed op de behandeling van de patiënt. Beslissingen worden genomen door het medisch team. De verpleeghuisbewoners zijn totaal afgesloten van de buitenwereld. Alleen tijdens de bezoeken komen wat familieleden. Het geheel geeft de indruk van een gevangenis en beslist niet van een 'tehuis'.

Wij willen verandering brengen in deze situatie en hebben de laatste tijd veel artikelen gepubliceerd in kranten. Ook zijn er enkele radiouitzendingen geweest. De publiciteit leverde veel reacties op die ons sterkten in het idee dat problemen en klachten rond verpleeghuizen een landelijk verschijnsel vormen.

Op grond van de vele reacties besloten wij door te gaan met ons werk en ons vooral te richten op het opbouwen van een organisatie die de overal aanwezige kritiek gaat verwoorden en zich actief in gaat zetten voor het op gang brengen van veranderingen in nederlandse verpleeghuizen.

Van de Gekkenkrant konden wij veel leren over het maken van een krant en omdat wij veel overeenkomsten zien met de situatie in psychiatrische inrichtingen willen wij regelmatig verslag doen in dit blad van onze activiteiten. Mensen die mee willen of kunnen werken zijn van harte welkom.

adres: V-Drie
Troelstralaan 21
Utrecht

STOP DE BIO-PSYCHIATRIE!

zij feesten

Vrijdag 15 februari.

In alle vroegte stappen wij, Loes, Ton en Willem, in de trein van 8.03 van Amsterdam naar Den Haag.

Deze dag wordt de Lucas Lindeboomkliniek 2 van het Christelijk Psychiatrisch Centrum 'Bloemendaal' te Loosduinen feestelijk geopend.

Voor de aktiegroep 'stop de bio-psychiatrie' is er geen enkele reden voor feest.

Er is een reden voor protest en verzet.

De belangrijkste bedoeling van onze aktie is, om alle bewoners van 'Bloemendaal' te informeren, wat er op de biologisch-psychiatrische afdeling eigenlijk gebeurt.

Op deze afdeling wil men je depressieve gevoelens wegpoetsen met pillen. Met pillen, die nota bene niet zijn goed gekeurd of met pillen, die gevaarlijk zijn gebleken.

Op deze afdeling wordt onder leiding van de Heer Nolen ge-experimenteerd met patienten.

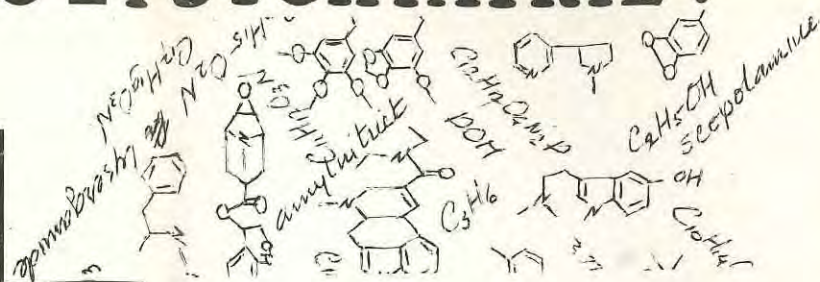
Uit de informatie, die Bloemendaal aan patienten verstrekt, blijkt dit natuurlijk niet. Wie hier wordt opgenomen verliest elk spoorje vrijheid.

Deze afdeling is een schoolvoorbeeld van hoe het niet moet.

wij eisen:

Onze eisen zijn:

- sluiting van deze afdeling.
- deugdelijke wetgeving voor bio-medische research.

tegen-informatie

Voor de poort verzamelen wij ons.

Mensen van allerlei patiënten- en aktiegroepen van 't hele land.

Veel spandoeken: 'behandeling? Vergeet het maar' en '19,2 miljoen, waarom geen personeel voor die poen?' en 'stop de bio... dinges en 'solidariteit met het proefkonijn'.

Er is zelfs een mobiele 'biologische afdeling' in elkaar gezet (zie foto).

In optocht trekken we over het terrein van Bloemendaal. Bij de kliniek zelf worden wij echter geweerd door de ordedienst.

Voor het gebouw delen we informatiestencils uit aan alle bezoekers.

Het bleek dat de leiding van Bloemendaal zich uiterst zorgvuldig heeft voorbereid op onze komst.

Wij probeerden op alle afdelingen de bewoners te bereiken, maar kwamen er nergens in. Op open afdelingen niet, op gesloten afdelingen niet.

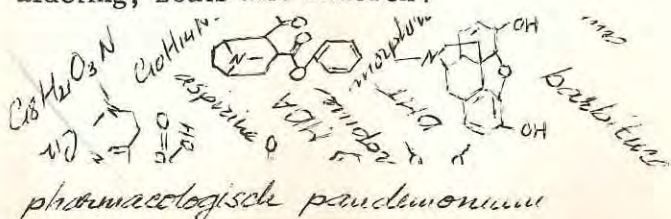
Mensen, die informatiestencils uitdeelden werden geschaduwd door de ordedienst van Bloemendaal.

Er wordt een 'open brief' uitgereikt van Directeur Schipper, van de aktiegroep. Hierin worden de hoofdpunten van onze kritiek keihard ontkend, en bovendien wil men ons nog stroop om de mond smeren ook. Onderzoeksafdeling? Het is een gewone behandelafdeling.

Biologische psychiatrie? De afdeling heeft een integrale aanpak, net als alle andere afdelingen (integraal wil zeggen: problemen van meerdere kanten benaderen.)

Patiënt niet juist geïnformeerd? De informatie is optimaal en beter dan in andere ziekenhuizen.

Je gaat je als je dat leest afvragen waarom er zo'n heisa wordt gemaakt rond Lukas Lindeboom. Het is toch een gewone afdeling, zoals alle anderen?

Typisch dat er zoveel geld in wordt gestoken.

Heeft de Heer Schipper eerst wel zelf rond gekeken voor hij deze brief schreef?

Wat moeten we hiervan denken! we zijn overtuigd van de noodzaak tot controle en toetsing' en verderop, 'dat U zich kritisch heeft opgesteld ontmoet bij ons veel waardering'.

Maar als we dan tijdens de demonstratie de afdeling willen bekijken worden we tegengehouden. Als we patiënten willen informeren wordt ons dat bemoeilijkt. Hoe zit dat nou?

Is die Dokter Schipper nou zo dom of jekt hij misschien?

kleren v/d keizer

Staande voor het nieuwe paviljoen spraken we met een patiënt van een andere afdeling die zojuist de nieuwbouw had bezichtigd.

Op de biologische afdeling zelf mochten bezoekers niet komen.

Hij was zeer onder de indruk van de wonderen der techniek, die hij daar had mogen aanschouwen, wat een partij geleerdheid daar... Op de ene deur stond dr. zus, op de andere deur dr. zo.

We spraken tegenover hem onze twijfels uit over het nut van al die pillen.

Het blijkt, dat hij een bijna onaantastbaar vertrouwen had in de doktoren: "Die heren weten toch wel, wat ze doen? Die hebben er immers voor gestudeerd. Wat weet ik er nou van?"

Tandenknarsend hoorden wij dit aan. Geheel nieuw klinkt dat natuurlijk niet. Maar we zien weer eens duidelijk, hoe behandelaars vrij spel hebben, doordat patiënten niet beschikken over de informatie, die voor hen van wezenlijk belang is.

We zijn ook geschrokken: Die mijnheer accepteerde dat anderen zijn toekomst helemaal bepaalden.

'Had hij ooit een tijd zonder pillen geleefd vroeg ik hem nog'

'Ja, een tijd geleden, 3 maanden duurde dat'

'En hoe voelde U zich daarbij?'

'Prima'

'Waarom dan nu niet meer?'

'Omdat bleek dat hij toch niet zonder kon'

eigen baas

Hoe kan het, denken wij, dat mensen hier zo rotsvast in gaan geloven en zo weinig op zichzelf durven vertrouwen?

Niet voor niets hanteren wij het motto: BAAS IN EIGEN BREIN.

Het zou de normaalste zaak van de wereld moeten zijn, dat konsumenten van zo'n dienstverlenend bedrijf, als de mediese zorg in feite is, hun eigen behandeling kunnen kiezen of weigeren. Goede informatie krijgen over mogelijkheden en onmogelijkheden van behandeling.

Maar dat patiënten de gevolgen (en dus de kwaliteit) van medische behandelwijzen uitstekend kunnen beoordelen, horen de artsen liever niet.

En 't verspreiden van informatie, die een eigen oordeel van de patiënt mogelijk zou kunnen maken, wordt dan ook grootscheeps tegengewerkt, merken we ook nu. Desondanks laten we ons niet afschrikken.

Na de lunch krijgen we s'middags versterking van het koor 'De Eenheid' met klarinet, saxofoon, tuba en trommel. Een paar uitstekende liederen hebben we die middag gezongen in de stromende regen, voor de kerk, waar de feestreceptie gehouden werd:

/allemaal/

Wij zijn onaangepast de anderen tot last je kent maar een oplossing opsluiten in een inrichting veilig opgeborgen ga je ons verzorgen je spuit onze geesten lam maar diep in ons brandt reeds de vlam.

op straten op pleinen tot in gesloten huizen overal zal je onze stemmen horen met geen belofte kun je ons nu nog lijmen

we zullen voorgoed je valse rust verstoren want je helpt ons niet met medelijden nee, nee, nee alleen door samenstrijden kunnen wij ons bevrijden.

Maar al met al staan we wat besluiteloos in de regen. De ordedienst blijft ons de toegang beletten.

'n gedeelte van ons vindt, dat we toch maar naar binnen moeten gaan en spreekijd op-eisen.

Een ander gedeelte voelt zich gebonden aan de afspraak een geweldloze aktie te voeren. Achteraf denken we: Jammer, we hebben een kans gemist, want diskussie over de bio-psychiatrie opeisen is toch niet gewel-dadig?

De mensen, waar we deze aktie voor voeren wordt daarentegen in inrichtingen wel veel dwang en geweld aangedaan.

Op een gegeven moment gaan we maar naar de kantine (de Brink).

waar Johnny Woodhouse en Lenny Kuhr een muzikaal middagje voor de patiënten leiden. Deuren weer hermetisch dicht.

Het ordehoofd liep zenuwachtig heen en weer Naar binnen of niet?

Uiteindelijk hebben we besloten ons te houden aan de spelregels zoals die ons door Bloemen daal werden opgelegd.

De direktie en de ordedienst natuurlijk op-gelucht dat deze feestelijke dag zonder op-stootje en politie op het terrein is verlopen.

14 mei 1980

Kan het feest nu geslaagd genoemd worden? NEE.

Wij hebben laten weten, dat wij in de gaten houden wat er gebeurt, hier op Bloemen daal.

Wij hebben getracht bewoners informatie te geven.

On ze leus: STOP DE BIO-PSYCHIATRIE

Het karwei duurt voort. Totdat de bio-psy-chiatrie op z'n schreden terugkeert.

We zijn voorlopig nog niet klaar met Bloemen daal. Hopelijk komen er volgende keer nog meer mensen.

'Normaal of gek: alleen door samen srtijden kunnen we ons bevrijden. Staats secretaris Veder-Smit opent 14 mei a.s. nog eens deze kliniek.

DATUM OPSCHRIJVEN, MENSEN.

bloedserieus

Ik heb gehoord dat de psychiaters in Wolfheze de volgende toelichting geven, als ze medicijnen voorschrijven:

1 Er ontbreekt een stof in uw bloed en die ontbrekende stof zit in de medicij-nen. Dat klinkt geruststellend maar het is niet waar. Als je medicijnen krijgt (of spuiten) dan wordt je geweigerd als donor bij de 'bloedbank' voor bloedtrans-fusies. Het is dus duidelijk dat je bloed

door de medicijnen abnormaal wordt.

Iemand zonder psychofarmaceutica wordt van jouw (medicijnen) bloed niet beter.

2. Je wordt psychisch lui als je medicij-nen krijgt. b.v. Je krijgt een anti-over-gevoeligheidsmiddel. Als je milieu vindt dat je overgevoelig bent, kun je een an-der milieu zoeken waar ze allemaal over-gevoelig zijn, b.v. kunstenaars, de paar-densport e.d. Daar vinden ze gevoeligheid namelijk een +

Je kunt ook veel slapen, regelmatig leven, veel omgaan met oudere mensen die kaïjm aandoen, wandelen, zwemmen.

Door de medicijnen wordt je passief en dom. Even- als overbrugging bij grote moeilijkheden o.k. maar niet jaar in jaar uit. Je kunt het vergelijken met een ge-broken arm. Je draagt dan zes weken gips of een mitella. -Maar als je de mitella drie jaar gebruikt dan is je arm zo slap geworden dat je verleerd hebt om hem te gebruiken. Je arm wordt dun en krachte-loos.

anti biologische psychiatrie:

laat je liefde helder schijnen (en niet op een zacht pitje zetten)

Als je lichamelijk gezond bent en zonder medicijnen, mag je je opgeven als donor (= geveer) voor de bloedtransfusie.

Vraag dus naar de "bloedbank" van het dichtstbijzijnde ziekenhuis. Geef je op als donor=geveer.

Je krijgt dan gratis een bloedonderzoek en vragen over medicijnen. Vervolgens krijg je de uitslag van het onderzoek: n.l. of je bloed normaal is en je je lichamelijke gezondheid mag delen met een medemens, die b.v. een autoongeluk heeft gehad.

Vraag niets in het psych. ziekenhuis want ze zullen je 'om de tuin leiden'. ga in je vrije tijd naar de bloedbank van een ziekenhuis (bel eerst op, om de tijd te vragen)

Zeg niet, dat je in een psych. ziekenhuis bent.

Noem desnoods je huisarts van vóór je op-name in 't psych. ziekenhuis. Zeg verder eerlijk, wat voor medicijnen je gebruikt en wat ze je nog meer vragen.

Vertel vooral niemand in 't psych. zie-kenhuis, als je dit gaat ondernemen

Toen ik me wou opgeven voor bloedtrans-fusie, dacht de psychiater dat ik zelf-moordneigingen had

gevolg: machtiging.

Als je donor bent krijg je gratis een briefje om je te bedanken van het rode kruis.

GEDICHT

Vlammen branden boven mijn hoofd.
afgronden liet ik achter mij. vol trots
sluit ik mijn ogen.
het hier drijft mij verder. keuze onder
dwang. de angst is opgeslokt door
wisselende gedaantes.
het teruggaan is onmogelijk, voor ieder.
ga met me mee, al is mijn pad onbegaan-
baar
voor jou.
rood geweld achter mij. cirkelend
eromheen nu.
als ik dan verstenen moet,
laat er geen beweging overblijven!
zo vreedzaam, die dagelijkse cadans. nee!
de dood is mijn broeder. samen opgegroeid.
nooit met hem gevochten. ik wachtte op
de engel.

de weg, nu zie ik hem. ik kan slechts
wijzen.

zelf op deze heuvel geworteld. tranen
wel, maar huilen niet. onvermogen, u
bent mijn kracht! alle deuren gesloten.
zelf blijf ik onzichtbaar. zo is mijn
almacht gewaarborgd.

wijkt u niet! of ik maak mijn verlangens
de uwe! ik erken uw gezicht niet!
bewijs eerst uw bestaan, dan zal ik het
mijne erkennen.

banden smelten vast. ik ruk ze af, mijn
eigen vlees! moeder ik ken u niet!
opzij! adem niet mijn zuurstof!
mijn kennis is niet te kunnen leven. ster-
ven, ik durf niet. hoe grandioos is 't
hiertussen!

laat niemand te dicht! in vriendschap
verwachtingen. in geven terugvragen wat
bij mij niet is. haat mij! dan voel ik
me beter!

ik zoek het vuur dat niet verteert. ik
ben in oorlog met de werkelijkheid!
tederheid, ik weiger! façade voor lust!
pijn is wat ik vraag!

waarom te kiezen? niet ik! toeval
is mijn tweede naam. de horizon trekt,
alle pijlen wijzen elders.

geloven? bent u serieus? zand eten in
de woestijn! gij anderen, u bent een
illusie! zintuigen, mijn bezit! de zon
gaat in mijzelf ten onder. sterven is
mij niet mogelijk.

kracht als kettingen gespannen. schoon-
heid een rechte lijn. tranen niets dan
water.

belachelijk geldt hier als compliment.
kijk in de spiegel: niets! kwetsen? ver-
spilde moeite! een vlek.

mensen, sluit uw ogen! denk na en
elke beschutting verdwijnt! veiligheid
is tweedimensioneel! braak! braak dan!

MEDITATIE OVER TETRA/HYDRACANABINOL

D'r is geen mens die meer wil als gezell-
igheid.

Als hij anders leeft weet hij niet wat
hij mist!

Gezelligheid is opbouwend bezig zijn met
je gedachten!

In een communicatieve relatie,
omdat je ook macht wilt hebben bij tweeden
een reactie uit te lokken.

Hash wekt een spannende angst op, en angst
geeft de mens extra capaciteiten.

Ik geef de voorkeur aan debiele geiligheid
als ik behoefte heb aan sensatie, maar je
kunt er maar een uur per dag mee vullen.

Alcohol is een kwartier of drie lekker,
en werkt detailverdovend

als je interlectueel werkzaam bent.

Koffie is een hard-drug en een erg per-
fecte.

Als je iedere dag een zaadlozing hebt
(dus geen sexuele stroomopwekking in de
hersenen) heb je twintig koppen koffie
electriciteit per dag nodig om in de bo-
venste dimensies van je bewustzijn te ko-
men!

Hash is lekker, hash is depressieve sjit.

Ik heb beides 100 keer gedacht

Om te "leven" hoef ik niet meer te "wenen".
Misschien ben ik een uitzondering!

isoleren 2

separeer een hok van drie bij drie in het midden een ijzeren bed aan het hoofdeind een bel en links bij de deur een bel, een houten deur met een smal doorkijkraam en als de deur spiegelt zie je je eigen hoofd. ramen met tralies en hardplastick. een verwarming die koud of gloeiend heet is, een afzuigapparaat wat lawaai maakt en verstopt is met vuiligheid, bij het raam een gat in het hout met een kijkje op spinrag en een stiekum verstopt luciferdoosje. onder het randje van het bed een pakje verstopte sigaretten en tussen de tralies van het raam uitgedrukte peuken. het stopkontakt heb ik er uitgehaald want ben er bang voor ook de bel slopen en kijken of die stroom sterk is maar die voel je niet. de lampen kapot maken want die zijn ook eng de schotten van het bed slopen en daarmee proberen door de ramen en deur te komen maar dat lukt niet maar maakt veel lawaai. rondjes om het bed lopen en de muren aantikken en er bij zeggen dat je voor niemand bang bent. proberen de hakenkruisen eraf te krijgen en van de andere die niet kunnen versiersels maken.

op de muur "morgen lees je in de krant vogelzang is afgebrand alle gekken zijn nu dood leve hij is groot"

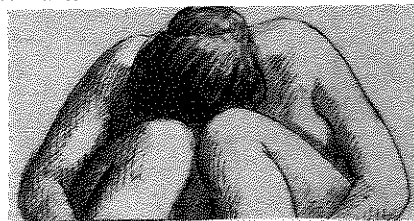
en morgen komt de dag die mij wraak zal brengen

yvonne schreef voor mij dat ook door kleine raampjes de zon zou schijnen en ik schrijf op de muur dat ik niet zo alleen wil zijn.

allemaal tekeningen van paulien, thea, gerard, frits, loes, rene, ik maak ze weg als ik boos ben op mezelf dan verdien ik ze niet truffeltje vlakt alles uit. als ik bang ben zit ik in het hoekje onder de deken of beweeg me zelf en sla met mijn rug of hoofd tegen de muur. het zeil heb ik los gemaakt want dan kan je er onder kruipen en paul scheurt de andere helpt eruit.

je kan onder het bed liggen en dan met je voeten tegen het bed douwen maar dat kan niet los.

mieke noemde me een pingpongbal toen ik door de separeer holde en met m'n kop tegen de muren knal ik voel me meer een biljartbal.

alles wat je aanhebt en bij je hebt kapot maken. proberen om de muur eruit te slopen. het tocht daar ook ook de scharnieren uit de deur proberen te peuteren.

bellen als je niet durft te bellen, bellen als je al te veel belt bellen als er iemand werkt waar je bang voor bent. bellen als er iemand naast je ligt waar je bang voor bent.

mensen die ineens voor het raam staan. bang zijn voor brand dan kan je er niet uit.

bellen voor een sigaret, smoes is dat maar dan zie je iemand.

matras op de grond kachel aan beer erbij en doodsbang zijn

zo heel klein en een ballon van een buik en ze laten je in de steek omdat je al zoveel aandacht hebt gehad. of er zijn mensen bij je waar je bang voor bent maar als je alleen bent ben je ook bang.

met je hoofd moeten bewegen want als je het niet doet knal je ineens begin je te gillen en je weet ook niet waarom en dan moet je zeggen waarom. en al die dingen die terug komen van thuis dan ben je ineens weer zo klein dat het onder het bed je wieg is en steek je je handen omhoog maar niemand tilt je op en je ligt in het water en kan niet gillen en je valt op je buik en je gilt het weer uit van de pijn en niemand houdt je tegen omdat je te snel bent.

en als het nacht is hoor je ineens je moeder praten en steeds anderen ook en dan geef je antwoord en weet tegelijk dat dat niet echt is want je ziet niemand en begrijpt dat dat een hallucinatie was en dat je nu werkelijk gek begint te worden. en dan ben je 's nachts volkomen in paniek en belt en dan komt er niemand omdat de nachtdiensten samen aan het biljarten zijn en de bel niet kunnen horen. na heel lang komen ze en moet je erin blijven en dan heel hard vechten met ze en dan mag je voor een keer op de bank en ze geven niet door bij de overdracht wat er was zodat die boos zijn omdat ik niet meer de separeer in durf.

en de andere keer heel hard moest ik rondjes draaien en toen mocht ik bij de nachtdienst even. ik bleef bij haar want ik was zo bang. ze viel in slaap en mensen die slapen die waren toen dood voor me en ik helemaal in paniek over de afdeling. bang voor alles en toen heb ik haar heel hard in haar gezicht gestompt en wilde niet meer stoppen en ze sloot me weer op in de separeer en toen ik belde omdat ik nu nog veel banger was geworden deed ze de deur niet meer open en ze hoort niets meer willen zeggen tegen me.

en als ze in de andere separeer mensen deden die nog banger waren en steeds maar gilden was ik steeds bang omdat mijn deur op slot bleef en ik niet naar ze toe kon. paulien knalde ook steeds met haar kop tegen de muur en toen was mijn bel kapot dus kon ik de anderen niet waarschuwen en bonste op de deuren maar dan doen ze niet open omdat dat aandacht vragen is. en toen ik door de isoleer heen bleef vliegen en van niko een paar keer prazine/phenergan kreeg zodat ik rustiger kon worden om iets vroeg terwijl niko er niet was, wilden ze me alleen maar een beetje valium geven maar dat helpt niet als ik zo was en wilde daarom de separeer uit omdat ik ook daar toen te bang was voor mezelf want ik liet me op het laatst steeds van mijn bed op het beton vallen om het in godsnaam te laten stoppen ik heb toen heel lang gevochten met 4 van het personeel en toen ze me der in hadden kwam gelukkig loes bij me zitten en bleef me vasthouden.

gestraft

Gekken zijn door het burengericht gestraften

En die straffen zijn ormetelijk veel zwaarder dan de rechtbankstraffen

Immers één week gevangenisstraf geldt voor ernstige misdrijven.

één week gevangen zitten, zelfs isoleer is weinig en wat deed hij: alleen maar uit de toon vallen.

GEEN MISDAAD,

d.e. gelagbeter.

mijn geld

Het gaat over mijn geld.

De verpleging doet het zo dat het geld van hun is. Terwijl het mijn geld is en dat vind ik erg vervelend. Zei spelen baas over mijn geld. Je moet gewoon versinnen om wat extra geld te krijgen. Ik heb nl. geld gevraagd om wat voor mijn buurvriend en zijn vrouw en zijn kind. Ik heb het geld gehad, en ik heb wat voor zijn dochter kocht en de rest heb ik verbrasd. Dat moet ik ook eerlijk zeggen. Ik had dat geld ergens anders aan op de markt. Ik speel veel op de automaten daar heb ik het aan op gemaakt. En wat maak dat uit het is toch mijn geld. Als je dood gaat heb je der ook niks aan, dan gaat je geld naar je familie of naar de regering toe. En daar heb ik er niet voor over. Ze stelen al genoeg van je, b.v. je uitkering. AWBZ.

En als de verpleging merkt dat ik het geld van f 50,- verbrasd heb, nauw dan staat het mij te wachten. Wat moet ik nu doen? Weglopen, maar waar heen? In ieder geval staat wat voor mijn op te wachten. Begrijp je hoe erg dat is ook al is het je eigen. Bel mij zo snel mogelijk op. Kost een sleutel na maken f 3,75? Stuur een bon als dat niet zo is.

En wat anders ik heb een installatie te koop: Sony versterker, tuner en platen-speler, boxen. Schrijven of langskomen. Mijn naam en adres is EAH Coppens, Kennemerstraatweg 464, 1851 NG Heiloo. Tel. 072 - 330844 toestel 246.

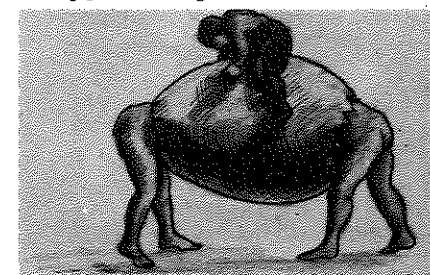
weg, weg!

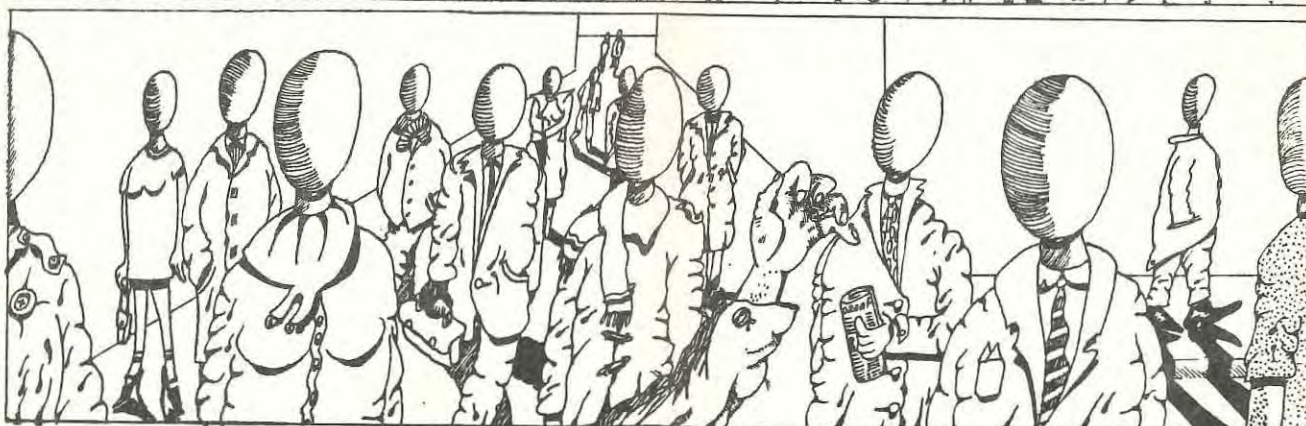
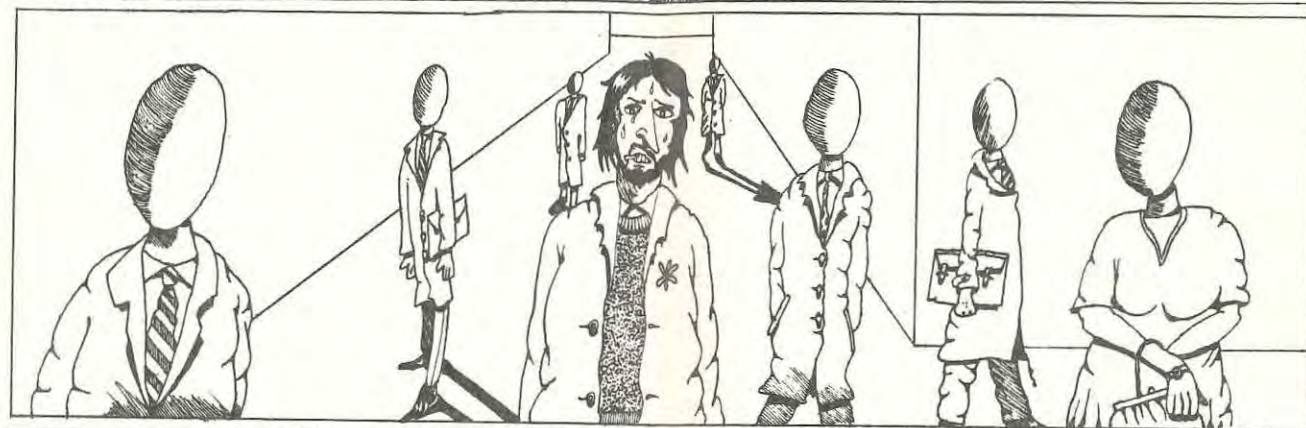
Gekken zijn stinkdieren. De anderen gaan op de vlucht van de stank. (WIJKEN, MIJ-DEN DUS)

Of eigenlijk: Gingen ze maar op de vlucht, maar nee, ze houden stand, draaien eromheen en nemen een loopje.

De gek slaat geestelijk op de vlucht ook van elkaar en is daardoor individu ofte-wel alleenstaand (of moet het zijn alleenliggend?)

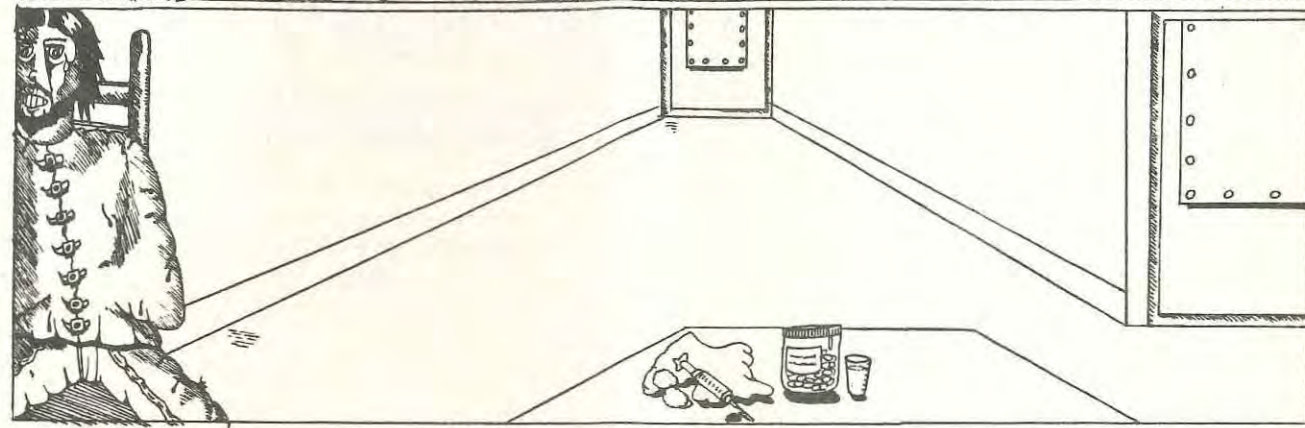
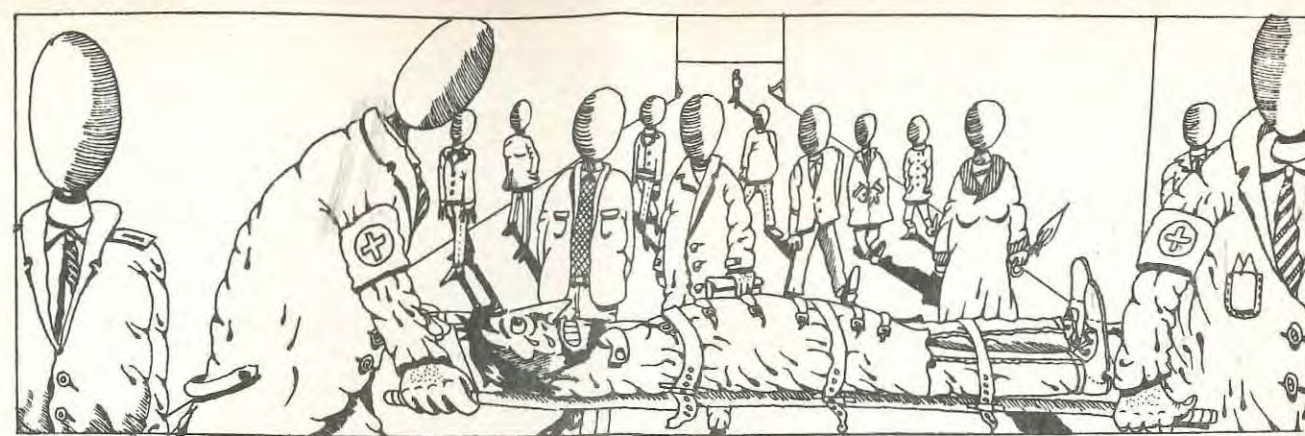
Niets aan te doen zegt de weldoener dokter, en loopt zich dood op tegenwerking ook van rechtbank, Helpt elkander of help uzelf, de vogelverschrikker

Byank

1

APR 579

2

PORTUGAL

in
het
zonnetje.

In deze krant wederom nieuws uit het buitenland. Na ons succesvolle interview met de Italiaanse psychiaters publiceerd wij schokkend nieuws van overzee (Engeland).

Maar ditmaal zoeken wij het zuidelijker: Portugal. Ook daar staan psychiatrische ziekenhuizen, weliswaar niet zoveel als bij ons. Waarom er zoveel minder zijn?

Er heerst een tolerante houding ten aanzien van afwijkend gedrag: de dorpsgek hoort nog bij het straatbeeld. Er is een hechte familieband; mensen voelen zich er minder eenzaam dan in Nederland. Portugal is door de jaren heen een arm land. Dat betekent: geen geld voor meer en betere gezondheidszorg.

Franca bezocht een gezondheidscentrum in de provincie stad Evora en verzamelde materiaal om U deelgenoot te maken van een geslaagd experiment.

rechtse krachten proberen de verworvenheden van de revolutie terug te draaien.

Het ziet er somber uit. Zeker nu in begin december '79 de tussentijdse verkiezing heeft uitgewezen, dat er een christen-demokratisch kabinet gevormd is.

De sociale voorzieningen in Portugal waren belabberd ten tijde van het fascistische bewind, dat duurde tot april '75.

De psychiatrische hulpverlening werd grotendeels overgelaten aan liefdadigheidswerk van paters en nonnen, zoals vroeger bij ons. In een aantal kleine privéklinieken is de kwaliteit van de hulpverlening aanzienlijk beter; deze klinieken zijn echter alleen toegankelijk voor mensen met een goed gevulde beurs.

Het gebrek aan psychiatrische hulpverlening is nog schrijnender. Er bestaan in heel Portugal (inwoners: 10 milj.) 40 gezondheidscentra. In deze centra vindt eerste hulpverlening plaats. Als langdurige opname noodzakelijk is, moet de patient naar een van de 5 grote staatsklinieken in de buurt van de grote steden. Dit betekent, dat iemand soms 150 km. van zijn omgeving, zijn familie vandaan is. Nazorg is dan in de praktijk niet mogelijk, zodat mensen een half jaar na ontslag opnieuw moeten worden opgenomen.

De vraag is, of de revolutie van '74 van invloed is geweest op de ontwikkelingen in de psychiatrie.

Dat blijkt in beperkte mate wel het geval te zijn. Algemene ziekenhuizen bijvoorbeeld zijn verplicht 10% van hun bedden beschikbaar te stellen voor de geestelijke gezondheidszorg. Artsen, die zich tot psychiater willen specialiseren zijn verplicht om ten minste 1 jaar op het platteland te werken.

Het blijft echter de vraag of er in de toekomst werkelijke hervormingen een kans krijgen:

Het 'centro de Saude Mental' in Evora zal hopelijk de politieke klap overleven. Het zal lukken als de (kommunistische) stad het projekt blijft steunen en de werkers er een hoop energie in blijven steken.

Evora, ligt in de provincie Alentejo. Hier zijn na '74 landbouwkoöperaties gesticht (= grote boerenbedrijven met arbeiderszelfbestuur) op landerijen, die vroeger van grootgrondbezitters waren. Landarbeiders bewerken er de grond en vormen de belangrijkste groep, die de verwaarloosde provincie nieuw leven inblaast.

Terug naar het Centrum in Evora. Het gezondheidscentrum is eigenlijk ook een koöperatie als bovengenoemd.

Met dat verschil, dat hier mensen leven, die niet opgewassen zijn tegen het leven in de maatschappij.

Op deze koöperatie (woon/werkgemeenschap) wonen 45 mannen in de leeftijd van 26 tot 70 jaar. Zij zijn daar omdat zij of eenzaam zijn (en vaak alcoholist), geen familie hebben, of hersenbeschadiging of epilepsie hebben. Zij krijgen hier (in beperkte mate) medicijnen voor.

WONEN EN WERKEN ALS TERAPIE

Het unieke van de gemeenschap is: de ruimte voor eigen initiatief van iedere patient individueel en het stimuleren van die activiteiten, die zij graag doen, én eveneens de directe invloed van hun dagelijkse activiteiten (de therapie) in hun leven.

Wat gebeurt er?

4 houden het huis schoon

er is 1 schoenmaker, 1 kapper (die dat ook waren voordat zij hier kwamen).

1 klusjesman onderhoudt het huis; hij was vroeger landarbeider, maar klussen bevalt hem beter.

1 dooistomme man timmert allerhande meubelen.

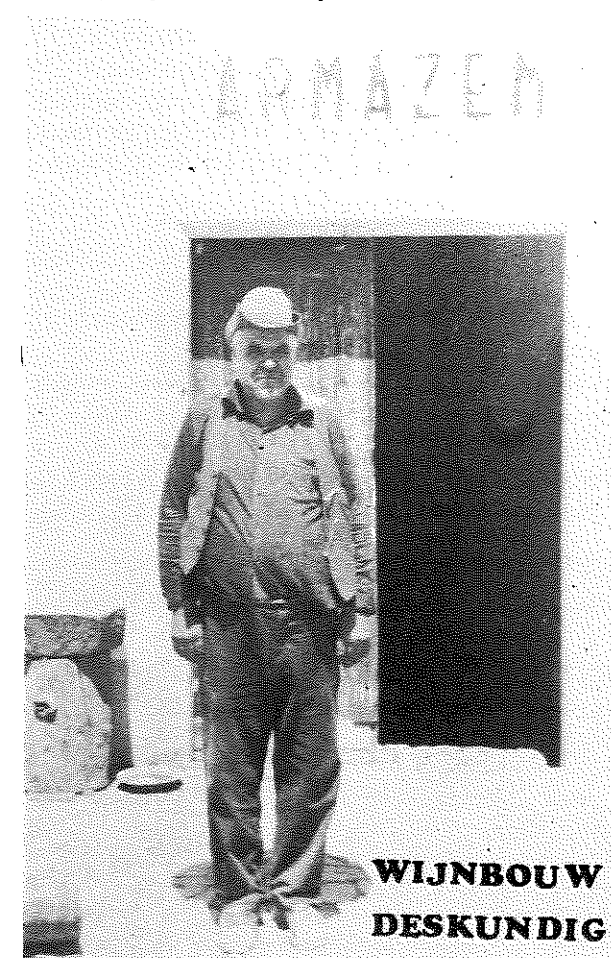

bilair. Ook onderhoudt hij de wijngaard (1e kwaliteit huiswijn). In zijn werkplaats heeft hij een kamer getimmerd; daar slaapt hij. Er is 1 schilder en 1 portier. 8 mannen verzorgen (nederlandse) melkkoeien, varkens en kippen. 11 mannen werken in de moestuin, 2 op de graarvelden.

NIET VERPLICHT

20 mannen werken niet; zij hebben er geen zin in. Degenen, die werken, krijgen een kleine vergoeding, die meestal wordt omgezet in drank en sigaretten.

Tot de dagelijkse staf wordt gerekend: 2 kokken, 2 werksters, een viertal landbouw werkers, 1 verpleegster, verpleeghulp, 2 partime psychiaters en 1 partime maatschappelijk werkster.

Na het middageten (soep, hoofdgerecht, wijn bij het eten, meloen toe) wandelde ik met de psychiater over het terrein. Het is siesta tijd. 40 graden, geen temperatuur om bij te werken. De mannen liggen onder een boom in de buurt van de schuur, varken- of kippenhok waar zij in de namiddag gaan werken. In een schuur zie ik drie mannen aardappels sorteren, de kleintjes voor eigen gebruik, de rest voor de verkoop. Ze vinden het leuk, dat wij komen kijken. Voor hen is de psychiater de vrolijke handen schuddende man, die hen op het werk komt

opzoeken, en vraagt naar hun gezondheid.

We komen bij de doofstomme timmerman. Evenals het Portugees voor mij jammer genoeg nauwelijks verstaanbaar was bij de gesprekjes, die tijdens de rondtocht werden gevoerd, ontging mij de betekenis van de omzichtige gebaren.

Maar de psychiater was al zo bekend met de man, hij wist Carlos ook uit te leggen, met handgebaren, dat C. niet bang hoefde te zijn, want dat vroeg hij namelijk, om weggestuurd te worden.

de vruchten van de therapie

De patiënten plukken letterlijk de vruchten van hun therapie. Dagelijks is er groente en fruit op tafel. Evenals vlees en eieren. Hun schoenen worden opgelapt, hun baarden bijgehouden en hun huis schoongemaakt. Hun therapie sluit nauw aan bij de dagelijkse beslommeringen, en ligt vaak in de lijn van hun oude beroep,

waar zijn de vrouwen?

Vrouwen heb ik er, behalve het personeel, niet gezien. Maar vanaf oktober '79 konden er 30 vrouwen worden opgenomen, want dan zijn de naaien borduurateliers klaar. Blijkbaar is het traditionele beeld van arbeidsdeling, zelfs na 5 jaar socialisme, niet kapot te krijgen.

Hoe zal het er vandaag de dag draaien? Wat voor een verandering zal de komst van 30 vrouwen met zich meebrengen? En vooral, wat is de invloed van de steeds rechtser wordende regering. Hebben experimenten als deze nog kans van slagen? Degenen, die de verworvenheden van de Anjerrevolutie willen blijven doorvoeren zullen zware tijden wachten.....

HOLLANDSE MELKKOEIEN

WELKE NORMEN

gebruikt de verpleging, bijv. mag je je dan niet eens meer uiten, verbaal bijvoorbeeld mag je dat niet doen omdat een verpleeg(st)er de patient die een keer flink van de tongriem trekt zal rapporteren, in het dagrapport dus, als agressief of zo.

Ik klaag bijv. over het onprettig feit dat ik 'geleefd' en geteisterd word; gelijk de verpleging of psychiater die suggereren dat het toch aan de patient zelf kan liggen.

Dus ik word niet geteisterd, maar ik teister me, gek genoeg, zeker zelf. Nee, nou wordt ie mooi. ik ben geen masochist ofzo en ik ben zeker niet gek. En wat is de politieke kleur van de verpleging/ziekenhuis.

OVER MEDIKATIE

'n veel te veel toegepast middel om mensen tam te maken. Met daarbij nog de ellende met bijverschijnselen: duizeligheid, niet meer stil kunnen zitten, of gewoon een kleregevoel door medicijnen.

OVER DE ISOLEER

lange of korte tijd met of zonder medikatie het is in ieder geval geen pretje om een paar weken in zo'n isoleer cel te moeten leven

OVER FINANCIËN

Vooral voor patienten die voor langere tijd worden opgenomen betekent de 'eigen bijdrage' toch een hoop geld afstaan en met (te) weinig geld zien rond te komen

OVER RECHTERLIJKE MACHTIGINGEN ENZO

Wat de Rechterlijke Machtigingen betreft is het zo dat de patient, die onder zo'n R.M. staat dat maar moet accepteren en bovendien is zo'n patient zelf niet bij machte om zo'n R.M. eraf te halen. Ik zeg wel eens: wat mij betreft kan iedereen, op een paar mensen na, doodvallen, weet je wel. maar ja, ik probeer me te beheersen, en dat lukt me nu wel.

WERKEN MET JE HANDEN

Dossier Dr. Nolen nr. 1!

Ongeveer 6 jaar geleden werd ik behandeld door Willem Nolen. Ik heb toen het volgende meegemaakt.

Ik was weggelopen van Laanzicht (een therapeutische gemeenschap op Bloemendaal naar model van de Emiliehoeve).

Ik ging naar Release in Den Haag om te vragen of ze onderdak voor me hadden. Ze zeiden daar dat het beter voor me zou zijn om terug te gaan naar Laanzicht; onderdak hadden ze niet voor mij.

Omdat ik geen woonruimte en geen geld had, ben ik maar terug gegaan naar Laanzicht. Daar teruggekomen zei ik tegen Willem Nolen dat ik de groep wou uitleggen waarom ik was weggelopen, maar dat ik verder niet meer mee wilde doen aan de therapie. Hij zorgde er toen voor dat een medebewoner voor de deur, werd gezet, zodat ik niet meer zou kunnen weglopen.

De stafleden, waaronder Nolen, gingen toen vanwege deze gelegenheid een encountergroep voorbereiden (een encountergroep is een gesprekstherapie met een groep, waarbij alles geoorloofd is naar elkaar toe, behalve geweld). Ik kreeg dit in de gaten, wilde weg, maar kon de deur niet meer door. De dakgoot was voor mij nog de enige mogelijkheid. Maar de wachtpost bij de deur kreeg dit in de gaten en op het moment waarop ik uit het raam wilde stappen, greep hij me beet. Binnen tien seconden stond de hele groep in de kamer: men dacht dat ik zelfmoord wilde plegen!! (Het gevecht om mij uit het raam te krijgen heeft een minuut of drie geduurd. Toen één van de meisjes begon te gillen gaf ik de strijd op.)

Nolen gelastte dat er nu direct een encounter zou plaats vinden. Ik zei dat ik niet wilde praten, omdat ik niemand meer vertrouwde. Toen zei Nolen tegen mij: "Ik kan doen met je wat ik wil, je bent volkomen in mijn macht. Je bent zo'n zak, dat ik je bij je lul zou kunnen pakken en zo het hele terrein met je rond zou kunnen lopen, zonder dat je zult protesteren.

Maar mijn zwijgzaamheid wekte zijn woede op. Hij liet mijn dossier halen en ging er termidden van de hele groep uit zitten voorlezen - grote hilariteit!!

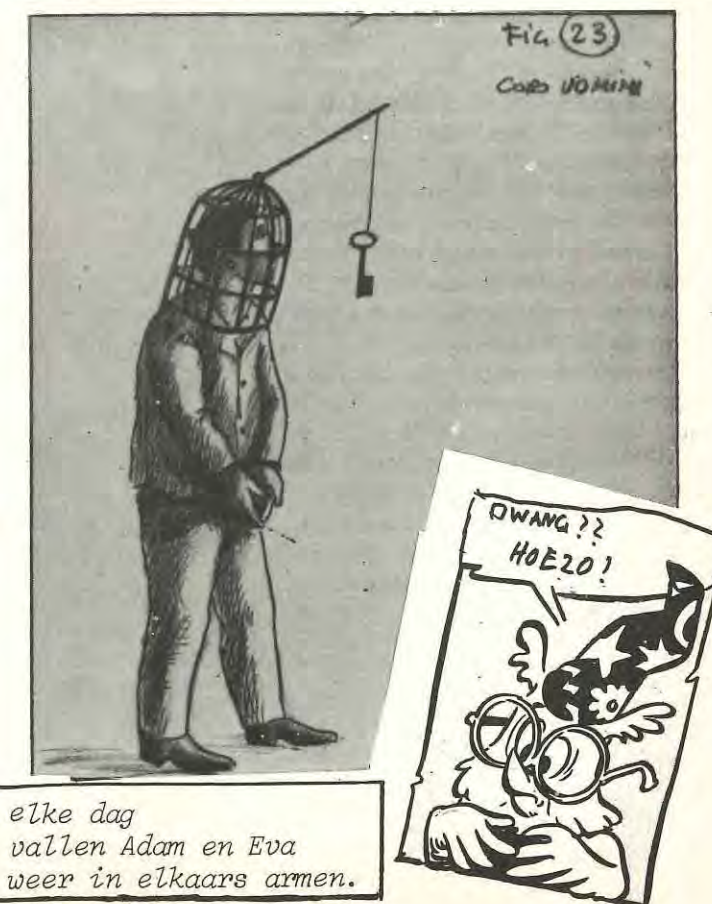
Het enige wat ik op dat moment nog kon denken was: wacht maar, totdat jouw dossier wordt voorgelezen. En ik bleef zwijgen.

praten onder dwang

Maar toen zei hij iets waar ik het spaans benaamd van kreeg. "Als jij niet praat, krijg jij een K.Z.-verklaring en stuur ik jouw naar heren III van Rozenburg." Het leek mij niet zo aantrekkelijk om tot mijn dood verpleegd te worden in een psychiatrische inrichting. Door dit dwangmiddel ben ik toch maar gaan praten met Willem Nolen.

Dit is één van de vele voorvallen die op Laanzicht gebeurde onder het toezicht oog van Dr. Willem Nolen, die op 1 januari 1980 van start is gegaan met een afdeling voor biologische psychiatrie. Voor mijn gevoel een levensgevaarlijke man!!

Wie schrijft de volgende bladzijde van zijn dossier?!

voor vrouwen het opsluiten van dwaze moeders

OVER HET BOEK VAN RIE LEBBINK-EN TENSLOTTE VERLIES JE TOCH.

Dat de nazorg voor mensen, die uit de inrichting komen weinig om het lijf heeft, wisten we al.

Dat behandelaars in het algemeen weinig rekening houden met de thuissituatie van patiënten, en eventuele moeilijkheden daar, wisten we ook.

Tot welke afschuwelijke toestanden dit kan leiden, hoever deze kortzichtigheid kan gaan, blijkt weer eens uit Rie Lebbink's ervaringen met de psychiatrie. Zij is behoorlijk de dupe geworden van deze gemakzuchtige bijziendheid.

En van de betuttelende artsen, die voor vrouwen die met klachten komen, altijd een probaat middel bij de hand hebben: "Neem nog een kind, mevrouwtje".

En dat doet ze maar.

Is ze er op een gegeven moment zo slecht aan toe, dat dit advies niet meer verantwoord is, dan laat men haar gewoon maar even steriliseren, of ze wil of niet.

De heren artsen weten immers altijd wat het beste voor ons is?

Het is ondoenlijk hier alles na te vertellen wat Rie Lebbink meegemaakt heeft. Haar leven, zoals ze dat in haar boek beschrijft, is een aaneenschakeling van ellende.

Dit begint al in haar jeugd, met als diepte punt haar opsluiting in een meisjestehuis. Een leuke vrijbuitigerige meid wordt aan een kil gevangenisachtig regime onderworpen omdat ze "leiding nodig heeft".

De eerste, maar niet de laatste gevangenis waarin ze terecht komt.

Na zes jaar huwelijk begint een lange reeks opnames in psychiatrische inrichtingen.

Drie kinderen te verzorgen, een man die invalide is geworden door een bedrijfsongeval en een baan in de avonduren: ze kan het niet volhouden en wordt opgenomen. De eerste van de reeks. Geen wonder, dat ze telkens weer opgenomen moet worden als de situatie thuis zo belabberd is.

Het huwelijk blijkt een aflopende zaak, haar man maakt haar steeds duidelijker dat hij haar liever kwijt dan rijk is.

De woning is veel te klein.

Hard werken in schoonmaakbaantjes ondanks veel lichamelijke klachten.

Wat doet men met iemand die hier niet tegen kan?

In plaats van haar te helpen die situatie te verbeteren, probeert men haar wat op te lappen, en laat haar daarna in diezelfde steeds rottiger wordende situatie verrekken. Met als enige nazorg een flinke stoot medicijnen.

Als dit oplappen niet lukt, wordt als laatste redmiddel een sluimerkuur gegeven, die niets uithaalt, en tot twee maal toe een shockbehandeling, waar ze nog meer van achteruit gaat.

Hiermee komt ze er nog goed af: sommige vrouwen van haar afdeling werden 20 à 30 keer geshockt.

De arts deed de ronde tijdens de maaltijd, maar als hij vroeg hoe het ging, kon ik niets zeggen. Ga jij maar iets vertellen als je met zes medepatienten aan tafel zit. Ik ging mij afsluiten en vertelde niets meer.

Je wordt een model-patiënt. Het is allemaal klokwerk: op tijd opstaan, eten, therapie (doodsittende bezigheid). Je bent nog trots ook als je een naadje recht breit, ja daar betekende je nog wat.

Ik vond het in wezen maar een lullig gedoe en ging vaak op het toilet een sigaret roken, wat je alleen kon doen als je was ingeburgerd, want eerst werd je goed in de gaten gehouden.

We mochten soms het dorp in. Mijn man zei dan: "Het lijkt wel een vakantie-oord." Maar hij wist niet wat het voor ons betekende als we eens konden deelnemen aan het gewone leven. Dit konden de mensen gewoon niet begrijpen: dat gevoel wat je had, als iets omwezenlijks tussen de gewone mensen te zitten in een bioscoop of restaurant.

En telkens wordt ze maar weer op weekend verlof gestuurd, waar ze ontzettend tegenop ziet, omdat haar man haar voor gek uitmaakt, en zegt dat ze op moet krassen.

Maar hier wordt absoluut geen rekening mee gehouden.

Integendeel, nadat ze al verschillende operaties achter de rug heeft, wordt haar ook nog een sterilisatie opgedrongen.

"Ik wil helemaal niet, ik ben al zoveel kwijt, ik houd niets meer over, ik ben helemaal niets meer waard."

"Heus het is het beste voor u."

Zij beslissen op dat moment, jij hebt niets in te brengen!

Dat ik geen kinderen meer wilde was logisch, tenslotte was ik al 41 jaar, daar ging het bij mij niet om. Maar de macht die ze over je hebben! Met mijn man is geen enkel contact opgenomen, noch ikzelf noch hij hebben dan ook getekend. Er is dus niet in gezamenlijk overleg gehandeld! Dit was mijn sterilisatie!

De afdeling G.H.* in Amsterdam doet ijverig zijn best de intramurale kollega's in kortzichtigheid de loef af te steken.

Na een tijd weer thuis geweest te zijn, stort ze in, en komt samen met haar man bij een G.H. arts.

Haar man zegt ronduit, dat hij haar niet thuis wil hebben, ze moet weg.

De arts haalt hem na wat gepraat toch over.

En dan worden zij weer aan hun lot overgelaten.

De laatste inrichting, waar zij verblijft, zoekt de G.H. om haar nazorg te geven. Wanneer ze hierover belt, zegt de G.H. hier niets van te weten.

Ze schakelt de regionale inspekteur in, die er werk van maakt.

Op het matje geroepen, en dadelijk de wind van voren: waar ze het lef vandaan haalt om de inspekteur erbij te halen.

Een van de heren is zo beledigd, dat hij weigert haar verder enige hulp te geven.

*

n. b. G.H. = Geestelijke Hygiene.

Ik vond het een ware opluchting toen ik eindelijk aanlandde op het punt in het boek, waar ze besluit van haar man te scheiden.

Maar 'dank/zij' de inrichtingen is zij nog niet uit de ellende. Lichamelijk is zij een wrak.

"Mijn huisarts had mij de laatste keer wel gevraagd of ik zelf wist wat de oorzaak is van mijn slechte conditie, gepaard aan de hevige pijnen in mijn rug die zich nu hebben gemanifesteerd in het hele zenuwstelsel: een onherstelbare schade aan het zenuwstelsel d.m.v. de shockbehandeling die ik heb ondergaan."

alleen door samen strijden..

Ik kan het iedereen aanraden dit boek te lezen, al zou ik het niet tijdens een sombere bui doen, want het is wel zware kost.

Het maakt ook ontzettend kwaad, maar dat is wel goed, want dat gebeurt nog veel te weinig.

Als we ons niet kwaad maken blijven dit soort dingen gebeuren.

Daarom is het erg positief, dat Rie Lebbink haar ervaringen opgeschreven heeft, en ze op die manier gemeenschappelijk maakt, omdat er veel vrouwen zullen zijn, die hierin iets van zichzelf herkennen.

Op de Breingeindag heeft Rie Lebbink ook uit haar boek voorgelezen.

kunnen we ons be- vrijden !

oooo
++++

isoleren 3

Deze klacht is op 27-11-1979 in behandeling genomen door dhr. J. Cuypers. Het heeft zich afgespeeld in augustus/september 1979 op paviljoen L, een gesloten gestructureerde afdeling.

Dhr. S.K. is sinds geruime tijd weer opgenomen op St. Servatius zaal twee, een gesloten afdeling.

+ Drie jaar terug deed ik (J. Cuypers) een klacht uiteen zetten omtrent de wijze van separeren/isoleren op paviljoen L. Het ging hier echter om één wijze van separeren/isoleren.

Wanneer een patiënt niet naar de therapie wilde, werd hij opgehaald van de therapie en gesepareerd en er werd dan het matras met dekens van bed gehaald waardoor de patiënt dan niet in de gelegenheid werd gesteld om op een juiste wijze gebruik te maken van het bed (om b.v. te slapen).

Het hoofd van de afdeling was toen dhr. T.G. en is dit inmiddels nog.

Dhr. S.K. vertelde dat hij op een dag van de therapie mocht blijven omdat hij last had van zijn rug. Hij zat in een stoel op het dagverblijf met zijn voeten op een andere stoel. Dit laatste mocht nl. niet, het was tegen de huisregels (begrijpelijk) maar dhr. S.K. kon niet naar bed omdat ook dit volgens de huisregels niet kon.

Voor dhr. S.K. echter bleef deze houding het gunstigste, om zodoende wat steun in zijn rug te hebben. Toen dhr. G.K., verpleegkundige, dit bemerkte zei hij tegen dhr. S.K. dat hij zijn voeten van de stoel moest halen omdat dit zoals hij moest weten tegen de huisregels was. Dhr. S.K. was het hier blijkbaar niet mee eens en ging uit protest languit op de grond liggen.

Vervolgens zei dhr. G.K. dat hij maar mee moest gaan naar achter (een term die wordt gebruikt als iemand naar de cel wordt gebracht of wanneer daarmee wordt gedreigd in de vorm van "dan ga je naar achter toe" enz.).

Dhr. S.K., zo zei hij, deed dit zonder tegen te pruttelen en ging mee naar de separeercel.

Vervolgens vroeg men hem, zich te ontkleden (men doet dit gewoonlijk echter mag men dan het ondergoed aanhouden) en men haalde ondertussen het matras en de dekens van het bed zodat hij dan ofwel op de grond kon gaan liggen of op het spiraal van het bed. Dhr. S.K. koos echter voor te gaan liggen op de grond, zo vertelde hij mij.

Daarna sloten zij de deur en wilden op deze wijze voorkomen dat dhr. S.K. fatsoenlijk op bed kon gaan liggen. Ongeveer 2½ uur later kwam het sub-hoofd, dhr. J.A. dhr. S.K. uit de cel halen en werd er verder niet meer over deze situatie gepraat.

Wij keuren als Bewonersraad deze wijze van separeren geheel af en eisen dat tegen de inrichting en de desbetreffende verpleegkundige en de verantwoordelijke behandelaars maatregelen worden genomen. Ook de reden van separeren achten wij geheel ongegrond.

Verder zal er een oplossing moeten worden gevonden zodat dit soort incidenten in de toekomst niet meer zullen voorkomen.

oproep

De werkgroep van Kliëntenbond en "Gekken" krant bundelt nog steeds ERVARINGEN MET DE ISOLEERCEL. Uw reacties kunt U naar de "Gekken"krant sturen.

larikshof

Graag wil ik jullie even laten weten wat voor mij betekende en nog betekent om opgenomen te zijn geweest in Larikshof (Zon en Schild)

J. Schneider
J. Lubbers

fase 0
suicide

babyfles
platspuiten

isoleer
familiegesprek
sluimerpillen
spreekverbod
verpleging
spiegelkamer
gevoelsleven
i.b.s.
bed
inspraak
fasebespreking
ombudsman
video opname

misanthrop
pertinaciteit, ogendie-
naar
0,000
mooi woord voor familie
van patient
afgang
teveel. te vaak (zeft
genoeg)
grote dwangbuis
wil niemand
in alle kleuren
zeft eveneens genoeg
marionetten
gespreksaquarium
heeft niemand meer
wordt vanzelf R.M.
stuk schuimrubber
anno 1760
ruzie
zie J. Schneider
voor 't leven op de band

breingein - dag

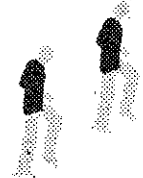
sukses!

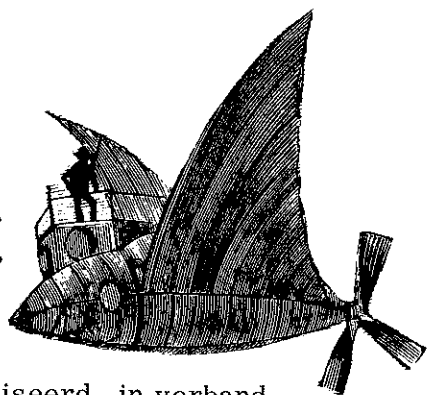
strijdbaar

kreatief

DE BOER OP een inrichtingtocht

Ook dit jaar werden er weer een aantal inrichtingentochten georganiseerd, in verband met De Dag van de Psychiatrie op 14 februari. Daarbij worden dan een aantal inrichtingen bezocht om te kijken, wat er zoal gedaan wordt op die 14de. Ook om de mensen wat op te porren, wanneer er weinig animo is. Dat was dit jaar meer nodig dan vroeger.

Hier volgt het verslag van een van onze tochten. Met z'n drieën (Huib, Frits, Ton) gingen we allereerst richting Zon en Schild. Bij de receptie probeerden we eerst iemand van de bewonersraad op te bellen. Dit ging nogal moeizaam. Intussen plakten we her en der in de hal onze stickers: Baas in eigen Brein. Uiteindelijk bleek niemand van de bewonersraad bereikbaar of bereid te zijn om met ons te praten.

Zoals we later van Rob van Erkel van de leerlingen raad hoorden, lag de bewonersraad tijdelijk op z'n gat. Hoe kan dat nou? Wie vertegenwoordigt de patienten dan?

Ondertussen waren mensen al ijverig bezig geweest onze stickers weg te halen. Kennelijk heeft ook in deze inrichting properheid en netheid een hoge prioriteit.

We wandelden naar het ontmoetingscentrum om daar wat posters op te hangen. Daar zagen we een aankondiging van het toneeltheater "psychopleister", georganiseerd voor de Dag van de psychiatrie. Door de leerlingenraad.

Op weg naar Apeldoorn nu. De st. Jozef. Eerst werden we verwezen naar Frits Grimelikhuisen, van de dienst vorming en ontspanning, en ook adviseur van de patientenraad. Enigzins somber gingen we weer bij hem van daan. "Hier gebeurt nooit iets" en "je moet de mensen erbij slépen" of "de bevolking is hier helemaal vergrijsd". De dag van de Psychiatrie zou hier ongemerkt voorbij zijn gegaan. Daarom beloofde Frits in 't weekkrantje een aankondiging te plaatsen voor de landelijke dagen op 16 en 23 februari.

Hoe kwam dat nou, dat de patientenraad niets deed? Was er wel voldoende geld? Een budget van f1500,- per jaar leek hem ruim voldoende. Hoeveel is dat elders eigenlijk? We wilden nu wel met de patientenraad zelf spreken.

David van Dalen vertelde ons, dat hij geen bericht had gehad over de Dag van de Psychiatrie. "jammer, maar nu is het te laat om nog iets te organiseren".

We praatten verder over wat de patientenraad deed. Was het echt zo'n ingeslapen klupje? Dat viel wel mee: David vertelde ons dat ze bezig waren klachten te bundelen over de AWBZ. "Je houdt maar f200,- zakgeld over, dat is toch veel te weinig.

Daarnaast waren er plannen een ombudsman aan te stellen ("een sociale, geen juridische") Op 7 mei vallen daar nadere beslissingen over.

"Komen de mensen met hun klachten naar de patientenraad?". Nee, zelden. De meesten zijn veel te bang om te klagen. Bovendien weten een heleboel niets dat er een raad is.

De directie werkt niet erg mee om dit bekend te maken.

We vroegen ons af of hier de leerlingen misschien ook steun konden bieden.

Van Wilma Roelofs hoorden we dat deze raad pas anderhalf jaar draait. "Zaken buiten de directe belangen van de leerlingen komen niet aan bod".

Misschien dat de leerlingen- en de patientenraad samen iets kunnen organiseren, op de dag van de verpleging misschien, suggereerden wij.

Door wat sneller te rijden, en onze honger even te vergeten, hadden we nog tijd om Ermelo aan te doen.

De receptioniste van Veldwijk was niet erg toeschietelijk. Ze wist niet wie er in de bewoners en leerlingenraad zaten, en ze had ook geen plattegrond van het terrein.

We moesten zelf maar bellen.

Toen er niet opgenomen werd, bleek, dat ze ons het telefoonnummer had gegeven van een paviljoen, dat verbouwd werd.

We hopen, dat ook nieuw aangekomen Patientén zo ontvangen worden, dan merken ze op tijd dat ze hun heil beter ergens anders kunnen zoeken.

Nou, dan maar zelf op pad. Op zoek naar iemand van de leerlingenraad werden we van de een naar de ander doorverwezen. Niemand wilde erop aangesproken worden, de leerlingenraad te vertegenwoordigen.

"Dag van de Psychiatrie - ?Nooit van gehoord." Zelfs op 12 mei, de dag van de verpleging werd hier niets gedaan. We raakten een beetje geïrriteerd. "wat doen jullie dan eigenlijk wel?" Enfin, we gingen maar iemand van de bewoners raad zien te vinden. de Heer Suur bleek niets te weten van de Dag van de Psychiatrie. Hij beloofde tóch eens na te gaan vragen, hoe dat nou zat.

Van onze kant moeten wij maar eens nagaan waarom er zo weinig doordringt van onze publiciteitsacties.

Er lag daar een hele stapel "Gekken"kranten. Het bleek dat de Heer Suur ook voor de verspreiding ervan zorgde. Dat ging allemaal niet zo simpel: "ik word niet in alle paviljoens toegelaten. Ook merkte ik een keer dat een hele stapel in de prullenbak werd gegooid, zogauw ik weg was".

PATIËNTENCONGRES: LAAT U HOREN!

16 februari, het patienten kongres.

Op 16 februari 1980 is het eerste patienten kongres over de rechtspositie van psychiatrische patienten gehouden.

Het was een belangrijke dag.

Er is gepraat over de rechten van de mens tijdens hun opname, bij hun verblijf in inrichtingen, bij hun ontslag en nazorg.

Naar aanleiding van deze discussie is een enorme lijst met opmerkingen en stellingen opgesteld.

Om een paar voorbeelden te noemen:

-gedwongen opname mag niet afhangen van het oordeel van een arts

-het is een recht van de mens, niet door een ander tot opname gedwongen te worden.

-Bij vrijwillige opnames mag niet gedreigd worden een Rechterlijke Machtiging aan te vragen bij ongewenst gedrag bij een patient.

-De hulpverlening dient van de inrichting verplaatst te worden naar de mens in zijn eigen omgeving +

-Inrichtingen moeten worden opgeheven.

In de vorige krant werd aangekondigd dat op het kongres een manifest aangenomen zou worden.

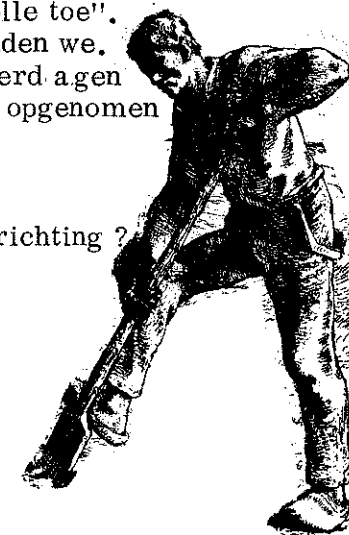
Maar het bleek, vlak nadat de krant klaar was dat er toch te weinig tijd zou zijn om alles grondig door te praten en zoveel mogelijk mensen erbij te betrekken.

Er waren meer klachten: "20,- zakgeld per week, denk je dat ik daarvan naar zo'n landelijke dag in Utrecht of Amsterdam kan komen?" +

Waar we van schrikken is het volgende verhaal: "Ik had gehoord van de Kliëntenbond. Daar was ik wel in geïnteresseerd, en ik wilde een keer naar Zwolle toe". Een uitstekend idee, vonden we. "Maar ik had mijn snipperdag van de arbeidsterapie al opgenomen en mocht daarom niet".

We stonden versteld.

Waarom zit je in een inrichting? Om te werken natuurlijk.

Ook als U niet op het kongres was, kunt U nog Uw mening inbrengen. Bij het verschijnen van dit nummer is de eerste ronde om te reageren al voorbij. Maar U kunt nog steeds Uw mening inbrengen.

VRAAG DE STELLINGEN VAN HET KONGRES EN DE REAKTIES VAN DE EERSTE RONDE AAN, en reageer erop.

Hoe meer mensen hun stem laten horen, over het recht van patienten, hoe beter.

De stellingen en de moties kunt U aanvragen bij: KONGRESKOMMISSIE
p/a stichting PANDORA
2e Constantijn Huygenstraat 77
1054 CS Amsterdam tel: 020-127552

U kunt Uw reacties en aanvullingen hierop VOOR 5 MEI AANSTAANDE naar de kongres commissie sturen
Dan sluit de tweede ronde.
Op 23 mei wordt dan de definitieve lijst rond gestuurd.

Tenslotte, op zaterdag 7JUNI het tweede patientenrechten- kongres.
Dan wordt er gestemd, wat er in het manifest moet komen.
De plaats van het kongres is jammergenoeg nog niet bekend, maar kunt hierover bellen, of bij Pandora, of naar de "Gekken" krant.

Wegloophuis

De initiatief groep "Wegloophuis Haarlem" is, gedwongen door de voortdurende nood en het uitblijven van concrete resultaten van onderhandelingen met de gemeente lijke en regionale overheden tot daden overgegaan.

Hiertoe is een leegstaand pand in gebruik genomen.

Eerst zijn de gewone wegen geprobeerd. Al anderhalf jaar lang is de groep hier mee bezig. De gemeente is om subsidie ge vraagd.

Iedereen, waar tot nu toe mee gepraat is: gemeenteraadsleden, wethouders, ambtenaren, hulpverleners, tot en met de psychiater van de SPD toe, verklaarde het een prima initiatief te vinden: een huis opzetten, voor mensen, die zich niet kunnen verenigen met de behandeling die ze in een psychiatrische inrichting krijgen, weggestuurd worden, of weglopen.

Maar geld of een huis was er zogenaamd niet. De initiatiefgroep heeft er genoeg van om van het kastje naar de muur gestuurd te worden, zij is noodgedwongen tot daden overgegaan.

In hoeverre dit betekent, dat er binnenkort een wegloophuis is, is nog twijfelachtig. De gemeente probeert het in gebruik genomen pand weer te laten ontruimen.

Hoe dan ook: er wordt net zolang geknokt totdat er in Haarlem een wegloophuis staat. Hierbij wordt de initiatief groep ook gesteund door Uw financiële bijdragen.

Er is al bijna f10.000 door lezers van de "gekke"krant op onze giro overgemaakt !!!!! Hartelijk dank hiervoor.

De mensen, die een bijdrage hebben gestort ontvangen, zoals beloofd, nog bericht over de stand van zaken.

wat je zegt ben je zellef

Als je heel jong bent zeg je tegen elkaar: jij bent gek antwoord: wat je zegt ben je zelf

Als je ouder bent geworden heb je meer woorden en zeg je het mooier
Je maakt er een aftelrijmpje van:
impel simpel stapelgek
pasgeboren nu al gek
iet wiet waait weg

als je nog ouder bent geworden bedenk je zelf een gekkenverhaal en dat komt via de gekkenkrant op de openbare leeszaal en dat is de maatschappij.

Er zijn in het vorige nummer een paar vervelende fouten in een gedicht gekomen waardoor de betekenis van enkele zinnen veranderd was.

Met onze excuses aan de maakster van het gedicht, plaatsen wij het hier nog eens, maar dan zoals het bedoeld was.

Memento - ergo - sum

Psychiater-syndroom
Rouwperiode
voor de rest van je leven.
Leven als onder de groene zoden.
Tranen verbijten.
Brandend lachende ogen,
die niet gedogen
dat 'the Person in the street'
je onzegbare ellende ziet
Nóóit zal het meer slijten.
Té-veel van je mens-zijn moeten geven
Té veel, té lang, té goed vertrouwd
Té veel sadisme moeten doorstaan
't Zuivere overbewust ontbeerd.
Steeds weer "deskundig" misverstaan
Psychisch verkracht en als vrouw onteerd
in 't isolement gedreven
levend dood? of...
dodelijk leven?
Concentratie-kamp-syndroom?
je aangedaan door de vijand
Psychiater-syndroom?
je aangedaan door landgenoot-hulpver-
lener
Wat is het verschil tussen de ene Hel en
de andere?

FINANCIËN

dus:

In dit stukje willen wij U wat Inzicht geven in de financiële situatie van de krant. Allereerst volgt hier een overzicht van de exploitatie rekening van 1979 (inkomsten en uitgaven dus). Om ook onze verwachting van 1980 aan te geven, zetten wij naast de cijfers van 1979 de begroting van 1980.

abonnementen

In 1979 hebben 2780 abonnees het abonnementsgeld betaald, dus voor de opbrengst van 60.222,47 gezorgd. Gemiddeld werd per abonnee f21,60 betaald. Voor 1980 rekenen we op hetzelfde gemiddelde en op 2800 betalende abonnee's, zodat we weer een opbrengst van f60.200,- kunnen verwachten.

Wij hebben in de afgelopen jaren die mensen geschrikt, die niet betaald hadden, en dat waren er nogal wat: zo'n 850.

Omdat de betalende abonnee's het mogelijk maken, dat de krant gratis verspreid kan worden in de inrichtingen, brengt een groeiend aantal wanbetalers de verspreiding in gevaar. We hopen, dat het aantal abonnementen dit jaar flink de pan uit zal rijzen, zodat we nog meer kranten kunnen verspreiden.

Verder hopen wij, dat iedereen zonder aanmaningen haar of zijn abonnementsgeld zal betalen. Bespaar ons alstublieft extra kosten voor herinneringen.

Voor 1980 hebben wij de minimumabonnementsprijs verhoogd en wel van f17,50 tot f19,-. Op deze manier hopen wij ook aan het einde van 1980 een sluitende exploitatierekening te kunnen presenteren, met andere woorden: we hopen quitte te draaien. Volgend jaar kunt U dat zien, want we zijn van plan elk jaar zo'n financiële verantwoording te geven.

kan ik zo'n "gekke"
krant 6 keer per jaar in
mijn brievenbus krijgen?

jazeker!!

naam: - - - -

adres. - - - -

woonplaats: - - - -

postcode:

geschenkbom

aan:

van:

Exploitatie kranten			Exploitatieberekening	Expl. rek.
Inkomsten			1979	1980
Abonnementen			60.222,47	60.200.-
Losse verkoop/verspreiding			4.313,37	6.000.-
			64.541,34	66.200.-
Uitgaven			1979	1980
Drukker	24.697,04	25.200.-		
Binder	7.950,76	8.400.-		
Porto	7.427,32	8.700.-		
Overigen dir. kosten	2.451,13	3.100.-		
	42.526,75	45.400.-		
Loon / Soc. lasten	13.009,75	14.130.-		
Kosten abb. adm.	4.108,04	4.300.-		
Huur red. ruimte	1.800.-	2.400.-		
Reiskosten	541.-	750.-		
Algemeen.	1.037,24	1.630.-		
			63.084,17	68.690.-
Voordelig resultaat kranten 1979			1.457,17	
Verwacht nadelig resultaat kranten 1980.				- 2490.-

TIPS/kontakten

VRAAG AAN VROUWEN

Welke vrouwen, die binnen de afgelopen 5 jaren zijn opgenomen in een psychiatrische inrichting willen meewerken aan een interview? Ten behoeve van een onderzoek, dat tot doel heeft inzicht te krijgen in de betekenis van op name en verblijf in een inrichting. Het onderzoek is opgezet en wordt uitgevoerd door Mieke Fransen, ex-hulpvraagster, exlid Gekkenbelangengroep Utrecht, exlid werkgroep Krankzinnegenwet, psychologe, momenteel mede werkster in het vrouwenproject "Vrouwen in de Geestelijke Gezondheidszorg, Instituut voor klinische psychologie Trans 4 Utrecht. Na het interview is het mogelijk om verder te praten over Uw ervaringen, met Mieke Fransen of met andere vrouwen, die aan het onderzoek meewerken. Namen zullen in het onderzoek niet genoemd worden.

Inlichtingen: 030-522953 of 030-332114 toestel 348
Brieven aan Mieke Fransen, IKPP, Trans 4 Utrecht

TE GEK!

Voorjaar 1979 zijn we een band begonnen in het gekkenhuis Endegeest. Ik was er zelf bij toen de naam van de band (te gek) ontstond. Dave, de gitarist, zei het eens achter een tekentafel, toen hij een affiche ontworpen voor ons eerste optreden.

We spelen in het algemeen rock en roll, rock blues en countrybluesnummers. Ook zitten we vaak te improviseren. Ook de therapeuten spelen mee. Het verbreedt, als iedereen mee kan doen; of je nou van de therapie bent, of bewoner van een gekkenhuis; onze basgitarist komt zelfs van buiten gekkenland.

Wij willen graag optreden in Nederland, waar dan ook.

René Waisvisz

Popgroep Te Gek
p/a Ton Jansen
tel: 071-151840
privé: 071-760465.

In Leiden is het JAC (jongeren advies Centrum) geopend. Adres: Langegracht 246a
openingstijden: maan, woensdag n vrijdag 16.00 - 22.00 tel: 071-143762

De projectgroep psychiatrische patienten van de rechtswinkel Groningen deelt mee, dat zij haar spreekuur in Beileroord half januari heeft stopgezet.

BRIEF VAN BEZETENE.

Daar het me blijkt, dat het door mij geïntroduceerde filosofische begrip agonie (zoek het eerst op in de van Dale) dringend tot de directe hulpverlening dient te behoren, tekent de persoon J.J. Simelaar de schets.

De totale druk in de persoonlijke welvaartsstaat in Nederland drukt de gevoelens kort en goed uit, door de gewoonte, het recht op behoud van het leven.

Wat is beter? Het kruis van Christus of de Agonie.

Ter verduidelijking: agonie is het antwoord op velerlei vragen.

Wat heet zieltoging. Wat heet doodstrijd. Hoe ondervangt Agonie het zeer hevig lijden.

De betekenis van bovenstaande wordt benadrukt door het vermelden ervan.

Evenwel, wat ik in mijn verslag nadruk verleen, is de remedie. De ultimatum remedium. De uiterste oplossing.

Het door mij ingeziene begrip kent in zijn voorzienigheid de Agoog (welzijnswerker).

Het sluitstuk op de nadrukkelijk aange-toonde leemten in het maatschappelijk bestel t.a.v. de psych. patient

Onderscheiden in opgenomen en niet opgenomen psych. patienten trekken de eersten de aandacht op voor de agoog en functioneren de laatsten in een zeer hoog spel spelend demagogisch gebeuren.

Loopt U van het kastje naar de muur?

Weet U niet wat U slikt?

Heeft U klachten over hulp?

Loop dan even binnen bij de WEGWIJSWINKEL gezondheidszorg
Spoorlaan 320 Tilburg (boven de vrijwilligerscentrale) tel: 013-351714.

Hoe werkt de wegwijswinkel?

De naam zegt het al: ze wil door informatie te geven, mensen op weg helpen hun situatie te verbeteren binnen de bestaande hulpverlening.

Elke dinsdag van 10 uur s'morgens tot 10 uur s'avonds kunt U bij de wegwijswinkel terecht. U kunt langskomen met vragen over bijv. medicijnen, over rechten van de patient of over behandelmethoden.

Woensdag 7 mei

LANDELIJKE BIJEENKOMST PATIENTEN
RADEN te Utrecht

Onderwerp: Patientennaden en hun organisatie en reglementen.

Gekkenkrant no. 40 wordt weer een themanummer. Onderwerp is:

GODSDIENST

Na een discussie over een tiental onderwerpen kozen wij van de redactie hiervoor, want; Het komt zeer regelmatig voor, dat wij brieven krijgen met een godsdienstig tintje, van zowel Getrouwen van het Woord Gods, als van Godslasteraars.

Om er wat in te komen citeren wij enkele schrijvers, die ons in afgelopen jaren geschreven hebben:

- alles in mij was ziek en rot. Na maanden bidden om vergeving mocht ik 'de navolging van christus' doorleren. halleluja!.....

- machtigingen zijn een ondermijning van Gods woord, dat zegt: 'wee de valse medicijnmeesters, die hun broeders gek verklaren'.....

- hun geest te indoktrineren met alle mogelijke en onmogelijke waanzin. Christelijke indoktrinaties, hoeveel soorten zijn er daar niet van?.....

- op een zaterdagmiddag komt een pater franciscaan me bezoeken. O, denk ik, het is zeker een katholieke inrichting.....

- kerk en kapitaal, twee handen op één buik. Het bestuur van inrichtingen is niet voor niks in handen van de geestelijkheid.....

**schrijf
uw ervaringen
uw visie,
uw suggesties op naar**

de "Gekkenkrant" postbus 3286, Amsterdam.

Wij, van onze kant, zullen naspeuren of er in Nederland mensen zijn, die de lezers van de "gekken"krant iets interessants te vertellen hebben.

GODSDIENST...

ik geloof
jij gelooft
hij gelooft
wij geloven
jullie geloven
zij geloven

Gelooft U ook?

